



Kandidatuppsats VT 13

EUHA20

Språk- och litteraturcentrum

Europastudier med humanistisk profil

Marine Le Pen som partiledare för *Front National*: en förnyad diskurs?

En diskursanalys av Jean-Marie Le Pens respektive

Marine Le Pens politiska diskurs

Författare: Simone Morehed

Handledare: Anna Cabak Rédei

Abstract

In January 2011, Marine Le Pen was elected the new president of the French right populist political party *Front National* (“National Front”), a role she took over from her father, Jean-Marie Le Pen, who had been the president since the creation of the party in 1972. To deal with the somewhat dubious past of *Front National*, and in order to make it more commonly accepted in the political sphere, Marine Le Pen shouldered the challenge of the party’s so called “dediabolisation”.

The aim of this paper is to examine if Marine Le Pen’s political discourse has changed in comparison to that of Jean-Marie Le Pen, more precisely, to examine the differences and the similarities that may exist. By a discourse analysis of Jean-Marie Le Pen’s speeches during the presidential elections in 2007 and the speeches of Marine Le Pen during the same type of elections in 2012, the results showed that, even though the main focus somewhat is changed, the same themes are mentioned, and they propose the same measures to deal with that they consider to be the problems in French society of today.

Keywords: Front National, Marine Le Pen, Jean-Marie Le Pen, political discourse

Innehållsförteckning

1.	Inledning.....	4
1.1	Syfte och frågeställning.....	5
1.2	Disposition.....	5
2.	Teori och bakgrund	5
2.1	Definition och bakgrund.....	5
2.2	Uppkomst och utveckling av Front National.....	8
2.3	Jean-Marie Le Pen.....	10
2.4	Marine Le Pen	11
3.	Metod och material.....	12
3.1	Ontologiska och epistemologiska ståndpunkter	12
3.2	Avgränsningar	13
3.3	Diskursanalys	13
3.4	Material och tillvägagångssätt.....	15
4.	Analys.....	17
4.1	Innehållsanalys – teman	17
4.2	Analys Jean-Marie Le Pen.....	17
4.2.1	Frankrike/fransk, Nation/nationell, Landet och Folket.....	17
4.2.2	Immigration	20
4.2.3	Europa/europeisk och Säkerhet/osäkerhet.....	22
4.2.4	Politik, Ekonomi/ekonomisk, Arbete/arbete	23
4.3	Analys Marine Le Pen.....	24
4.3.1	Frankrike/fransk, Nation/nationell, Landet och Folket.....	24
4.3.2	Europa/europeisk och Ekonomi/ekonomisk.....	25
4.3.3	Politik, Staten, Systemet, Republiken	27
5.	Slutsats: jämförande analys	28
5.1	Vidare forskning.....	30
6.	Bibliografi	30
7.	Appendix	33

1. Inledning

Den 16:e januari 2011 fick det franska radikala högerpopulistiska partiet¹ *Front National* ("Nationell Front") en ny ledare: Marine Le Pen. Denna roll övertog hon efter sin far, Jean-Marie Le Pen, som varit ledare för partiet sedan dess skapande 1972. En av Marine Le Pens uppgifter blev att "avdemonisera" (*dédiaboliser*) partiet med tveksam bakgrund och vars historia kantats av flera skandaler, även om de samtidigt nått många framgångar på senare tid.² Ett exempel på detta är resultatet vid presidentvalet 2002, då Front National (FN), lett av Jean-Marie Le Pen, fick 17,79 % vilket tog honom till andra omgången mot Jacques Chirac, något som chockade landet.³ Detta ledde till många och tumultartade manifestationer, och även till ett slags uppvaknande för många fransmän som sett FN som ett marginellt parti utan makt.⁴

Frågan många ställer sig idag är om Marine Le Pen har förnyat sin politiska diskurs jämfört med den av Jean-Marie Le Pen, eller om hon helt enkelt bara har en mjukare framtoning.⁵ Samtidigt som hon åtog sig uppgiften med "avdemonisering", sa hon vid sitt invigningstal vid övertagandet som ledare för FN: "Som för mitt lands historia, tar jag hela mitt partis historia, och jag står för *allt*".⁶

I dagens Europa med uppkomsten och framträdandet av flertaliga radikala högerpopulistiska partier liknande FN, som tycks tilltala fler och fler, är det viktigt att studera dessa för att förstå deras roll och de idéer som framhålls.

Fairclough skriver att en mediatisering av politiken har skett, där politiska händelser har blivit mediala händelser. Denna process har gjort politiker till mediala personligheter, vilket har gjort språket till en än viktigare beståndsdel. Samtidigt sker en annan utveckling där personen inom dagens politik blir mer och mer viktig, politiska partier identifieras starkt med personen som leder dem, och inte med partiet i sin helhet.⁷ I Frankrike kan detta ses genom skapandet av *Rassemblement Bleu Marine*⁸, en samling av FN tillsammans med andra mindre och mer lokala radikala högerpopulistiska partier, med syfte att tillsammans arbeta mot gemensamma mål.⁹

¹ För definition av partiet, se 2.1.

² "Marine Le Pen mène l'opération dédédiabolisation du Front", *Libération*, 20 april, 2011, konsulterad 3 april, 2013, <http://www.liberation.fr/politiques/01012332821-marine-le-pen-mene-l-operation-dediabolisation-du-front>.

³ Ministère de l'Intérieur, "Résultats de l'élection présidentielle 2002", konsulterad 1 april, 2013, http://www.interieur.gouv.fr/Elections/Les-resultats/Presidentielles/elecresultat_presidentielle_2002/%28path%29/presidentielle_2002/index.html.

⁴ Ségolène de Larquier, "1972-2012, le Front National a 40 ans", *Le Point*, 4 oktober, 2012, konsulterad 3 maj, 2013, http://www.lepoint.fr/politique/front-national-une-epopee-de-40-ans-04-10-2012-1513452_20.php.

⁵ Hugh Schofield, "What next for Marine Le Pen's National Front?", *BBC News*, 24 april, 2012, konsulterad 20 maj, 2013, <http://www.bbc.co.uk/news/world-europe-17824436>.

⁶ "Comme pour l'histoire de mon pays, je prends l'ensemble de l'histoire de mon parti et j'assume tout." Författarens egen översättning. Detta gäller genomgående i uppsatsen för alla översatta citat.

⁷ Norman Fairclough, *New Labour, New Language?* (London: Routledge, 2012), 5-20.

⁸ Ordlek med uttrycket *bleu marine* som betyder marinblå, men som även blir Marine-blå, hänvisat till Marine Le Pen som är huvudgestalten. Översättning blir alltså ungefär – *Samling marinblå/Marine-blå*.

⁹ Hemsida Rassemblement Bleu Marine, konsulterad 27 mars, 2013, <http://rbmfrance.com/>.

FNs förre ledare, Jean-Marie Le Pen, har en lång politisk historia bakom sig, och har varit objekt för mångtaliga studier. Marine Le Pens politik, däremot, har inte undersökts i samma utsträckning, då hon nyligen åtagit sig ledarrollen. Vid presidentvalet 2012 fick hon 17,90 % av rösterna, högsta procentdel någonsin för FN, vilket gav henne en tredjeplats efter Nicolas Sarkozy (48 %) och François Hollande (52 %).¹⁰ Eftersom Marine Le Pen idag är en så pass viktig röst i fransk politik behöver hennes politiska diskurs undersökas för att förstås tydligare.

1.1 Syfte och frågeställning

Syftet med denna uppsats är att undersöka hur Marine Le Pens politiska diskurs liknar och skiljer sig från den av Jean-Marie Le Pen. Genom en diskursanalys med inslag av innehållsanalys (se 3), kommer Marine Le Pens tal som kandidat till presidentvalet 2012, och Jean-Marie Le Pens tal som kandidat till presidentvalet 2007 analyseras, för att sedan jämföras med syfte att få fram likheter och olikheter i deras respektive politiska diskurs.

Min frågeställning lyder som följer: Vilka likheter och olikheter finns mellan den politiska diskurs som Jean-Marie Le Pen uttryckte inför presidentvalen 2007, och den av Marine Le Pen vid samma val 2012? Vilka teman framträder som viktigast, och med vilken referensram?

1.2 Disposition

Uppsatsen kommer öppnas med de teoretiska ramarna, där en definition och bakgrund kommer ges till FN, Jean-Marie och Marine Le Pen, som kommer fungera som underlag till analysen för bättre förståelse. Vidare kommer min metod beskrivas, innehållandes även mina epistemologiska och ontologiska synsätt, materialet för analysen och de avgränsningar som varit nödvändiga. Avslutningsvid kommer analysen presenteras, som besvarar uppsatsens frågeställning.

2. Teori och bakgrund

2.1 Definition och bakgrund

För att kunna analysera ledarnas diskurs för ett politiskt parti är det även viktigt att kunna framhålla en viss definition av partiet, för att i stort förstå den typ av politik som far och dotter Le Pen står för, och vilken plats FN har i dagens Frankrike. Men att definiera ett parti som *Front National* är inte självklart. I dagens Europa har det vuxit fram många liknande partier, som alla varit objekt för flertalet antal studier.¹¹ I samband med dessa studier har många olika termer och definitioner för denna sortens parti vuxit fram: ”nyfascistiska”, ”ytterhöger”, ”populistiska”, ”invandringsfientliga”, ”ny extremhöger”.

¹⁰ Ministère de l'Intérieur, ”Résultats de l'élection présidentielle 2012”, konsulterad 17 maj 2013, [http://www.interieur.gouv.fr/Elections/Les-resultats/Presidentielles/elecresult_PR2012/\(path\)/PR2012/FE.html](http://www.interieur.gouv.fr/Elections/Les-resultats/Presidentielles/elecresult_PR2012/(path)/PR2012/FE.html).

¹¹ Jens Rydgren och Anders Widfeldt (red.), *Från Le Pen till Pim Fortuyn – populism och parlamentarisk högerextremism i dagens Europa* (Malmö: Liber, 2004), 9-17.

Här nedan följer en presentation av utvald litteratur som tillsammans ger en bild av de olika element som karakteriserar FN, och till viss del även andra liknande partier. Dessa teman förklaras var för sig, men det framträder tydligt att de alla hänger samman och ingår i varandra för att bilda en helhetssyn för det önskade samhället.

Det första temat är även det som oftast framställs som en stor punkt i FN:s ideologi, och som innefattar många olika aspekter: *folket* och *nationen*. Enligt Rydgren och Widfeldt ses folket som en homogen, central grupp, som FN säger sig representera.¹² Davies förklarar FN:s synsätt på folket som en produkt av historia, kultur och civilisation, som i sin tur upprätthåller dagens identitet.¹³ Mudde skriver att i FN:s politik skapas en identitet av nationen, som uppgörs av folket, i en strategi av vi-mot-dem. De som mest identifieras är den utomstående gruppen, vilka beskrivs nedan, medan de som tillhör folket är en mer vagt beskriven grupp.¹⁴ För att beskriva dessa idéer presenterar Mudde den engelskspråkiga termen *nativism*, en blandning mellan nationalism och xenofobi. *Nativism* är en ideologi, enligt vilken staten ska vara bebodd av medlemmar ur samma homogena grupp, vare sig dessa definieras utifrån etnicitet, ras eller religion, men där den kulturella grunden alltid är framträdande. I europeisk litteratur brukar termen anti-immigrant användas.¹⁵

Det som anses kunna hota nationen, alltså de processer som tillhör dem-gruppen, är immigration, euro-federalism, kosmopolitism och amerikanisation.¹⁶

Detta leder vidare till ett andra tema som till stor del bygger upp FN:s politik: *immigration*, ett tema som samtliga författare jag studerat nämner som en bred grund i FN:s politik. Från början skapade FN sig en plats i den franska politiken till stor del genom att problematisera kring detta (se 2.2). I Frankrike är det främst islamofobin som ger näring till de invandringsfientliga idéerna. Immigration ges även som förklaring till den inre osäkerheten i landet som många upplever som ett problem.¹⁷

En annan term som är mycket vanlig idag är *populism*. FN kan sägas vara ett populistiskt parti då de har en grundläggande syn på uppdelningen av samhället i två grupper, dels eliten, det vill säga de korrupta politikerna, och dels 'det riktiga' folket, vilka FN säger sig representera. Faktum är att partiet redan från början sade sig stå utanför den traditionella uppdelningen vänster-höger inom politiken, då de är emot detta "etablissemang" och "system" som driver en politik som inte uttrycker den allmänna viljan.¹⁸ Här ser vi temat *folket* som kommer igen som en viktig beståndsdel. Att de ofta

¹² Ibid.

¹³ Peter Davies, *The National Front in France – Ideology, discourse and power* (London: Routledge, 1999), 19.

¹⁴ Cas Mudde, *Populist radical right parties in Europe* (Cambridge: Cambridge University Press, 2007), 63.

¹⁵ Ibid, 18-23.

¹⁶ Davies, *The National Front in France*, 20.

¹⁷ Mudde, *Populist Radical Right Parties in Europe*, 84-86.

¹⁸ Rydgren och Widfeldt, *Från Le Pen till Pim Fortuyn*, 60-68, samt Mudde, *Populist Radical Right Parties in Europe*, 23.

själva beskriver sig som utomstående till vänster-högerpolitiken hindrar inte många att placera dem till höger på skalan, under extremhöger.¹⁹

Som ovan nämnt är den inre säkerheten en fråga som FN bedriver. Detta gör att *lag och ordning* är ett återkommande tema, som enligt FN behöver förbättras, bland annat genom strängare straff.²⁰ Enligt Mudde faller detta under *authoritarianism* (eng.), vilket betyder ett starkt organiserat samhälle, där auktoritet, respekt, ordning och traditionella värderingar väger tungt.²¹

Faktum är att även *traditionella värderingar* beskrivs som ett karaktärsdrag av FN:s politik, vilka behöver bevaras och skyddas, till exempel könsrollerna. Familjen är ”nationens ryggrad”, och enligt Davies håller sig partiet närmre Vichy-regimens devis *Arbete, Familj, Hemland (Travail, Famille, Patrie)* än den från den franska revolutionens *Frihet, Jämlikhet, Broderskap*.²²

Angående FN:s syn på *ekonomi*, koncentreras den mest till protektionistiska idéer om nationens suveränitet, och skyddet av det egna landets produktion. Mycket fokus har lagts på att skylla problemen på välfärdsstaten, till exempel brister i vården och låga pensioner, och framförallt på kostnaderna för invandring.²³

Vidare är FN i allmänhet emot ”Europa”, det vill säga den Europeiska Unionen, gränsöverskridande lagstiftning, internationalisering av ekonomin, och annat som anses förstöra den egna statens suveränitet.²⁴

Genom åren har partiet även använt sig av olika symboler för att förstärka en idé eller göra ett starkare intryck, vilka under 90-talet främst var Jeanne d’Arc (katolskt helgon som sägs ha räddat Frankrike från Englands fortsatta intåg under det hundraåriga kriget på 1400-talet) och Klodvig I (kung under 400-talet i de nordvästra delarna av dagens Frankrike, som anses vara landets kristna fadern då han konverterade till katolicismen).²⁵

Ur denna definition, ger Rydgren och Widfeldt beteckningen *radikal högerpopulism* (RHP). Som ovan nämnt benämns denna partifamilj med många olika namn, men då jag förklarar de drag som definierar ett sådant parti, i det här fallet specifikt FN, kommer jag för tydlighetens skull hålla mig till en term och konsekvent använda mig av radikal högerpopulism i denna uppsats.

¹⁹ Pierre Milza, ”Le Front National : droite extrême... ou national-populisme ?” in *Histoire des droites en France – 1. Politique*, red. Jean-François Sirinelli (Mesnil-sur-l’Estrée: Gallimard, 1992), 691-729.

²⁰ Rydgren och Widfeldt, *Från Le Pen till Pim Fortuyn*, 40-42.

²¹ Mudde, *Populist Radical Right Parties in Europe*, 23.

²² Davies, *The National Front in France*, 25 och 72-73.

²³ Mudde, *Populist Radical Right Parties in Europe*, 125.

²⁴ Rydgren och Widfeldt, *Från Le Pen till Pim Fortuyn*, 28-68.

²⁵ Davies, *The National Front in France*, 19.

2.2 Uppkomst och utveckling av Front National

Som nämnt ovan, skapades Front National år 1972, närmare bestämt den 5 oktober.²⁶ Partiet grundades av anhängare till *Ordre Nouveau* ("Ny Ordning"), skapad 1969 med rötter i *Occident*, *Jeune Nation* ("Ung Nation") och *Fédération des étudiants nationalistes* ("Federation för nationalistiska studenter"), vilka var organisationer tillhörande extremhögern som kämpade för en kulturellt homogen och stark nation med ett auktoritärt och fascistiskt styre.²⁷

Sedan slutet på Andra Världskriget och Pétains diktatoriska Vichyregim i Frankrike, fanns dessa extrema höger rörelser i landet, men det var bara utspridda rester av de grupper som funnits under kriget. De hade nästintill inget inflytande över politiken och höll sig i periferin.²⁸ Men med takt av ett samhälle i förändring skulle även detta komma att förändras. Under "Les Trente Glorieuses", så kallad perioden mellan 1945 och 1973 då Frankrike hade en stark ekonomisk utveckling, ökade immigrationen för att tillfredsställa behovet av arbetskraft i landet.²⁹ Senare, tillsammans med den ekonomiska krisen delvis grundad i oljekrisen 1973, växte missnöjet bland många och FN drog nytta av situationen som rådde för att göra sig en plats i politiken, vars flertaliga omständigheter beskrivs närmare nedan.

Det var alltså i början av denna utveckling som FN skapades, där Jean-Marie Le Pen blev ledare från allra första början. Syftet med skapandet av FN var att utveckla en strategi för en mer presentabel extremhöger, som delvis skulle censureras. De mest extrema, som satte sig emot FN, skapade istället *Parti des forces nouvelles* ("De nya styrkornas parti"), ett parti som aldrig skulle komma att vidareutvecklas.³⁰ De som slöt sig till FN var från början allt från anti-gaullister³¹, antikommunister, gamla Vichyanhängare samt förintelseförnekare.³²

Den radikala högern var således inte samlad under denna tid, men med tiden skulle FN komma att växa och få över många på sin sida.³³ Organisationen som blev kvar av *Ordre Nouveau* upplöstes 1973 av inrikesministern efter våldsamma sammandrabbningar med vänsterextremister i Paris.³⁴

De första åren av FN var dock inte särskilt lyckade. Partiet fick sällan över 1 % i valen, och vid 1981 års val uppnåddes inte ens de 500 signaturer som var nödvändiga för att få ställa upp.³⁵ Det var

²⁶ Pascal Perrineau, "Le Front National : 1972-1992", in *Histoire de l'extrême droite en France*, red. Michel Winock (Paris: Seuil, 1993), 243-298.

²⁷ Frédéric Charpier, *Génération Occident – De l'extrême droite à la droite*, (Paris: Seuil, 2005), 25 och 83.

²⁸ Jean-Yves Camus, "Origine et formation du Front National (1972-1981)", in *Le Front National à découvert*, red. Nonna Mayer och Pascal Perrineau (Paris: Presses de Sciences Po, 1996), 17-36.

²⁹ Stéphane Kovacs, "France: 12 millions d'immigrés et d'enfants d'immigrés", *Le Figaro*, 10 oktober, 2012, konsulterad 2 maj, 2013, <http://www.lefigaro.fr/actualite-france/2012/10/10/01016-20121010ARTFIG00262-immigration-les-chiffres-de-l-insee.php>.

³⁰ Conan Eric och Gaetner Gilles, "L'épopée du Front National", *L'Express*, 12 mars, 1992, konsulterad 11 april, 2013, http://www.lexpress.fr/informations/l-epopee-du-front-national_591594.html.

³¹ Det vill säga motståndare till Charles De Gaulle, motståndskämpe under Andra Världskriget och senare regeringschef och president.

³² Ségolène de Larquier, "1972-2012, le Front National a 40 ans".

³³ Perrineau, "Le Front National : 1972-1992", 243-251.

³⁴ Ségolène de Larquier, "1972-2012, le Front National a 40 ans".

inte förrän 1983 som de uppnådde sina första valresultat. Det var vid kommunalvalen som FN fick makten över Dreux, en stad med 23 % invandrare och 10 % arbetslösa.³⁶ Året därpå, 1984, fick FN hela 10 % i valet till Europaparlamentet, vilket gav dem 10 platser.³⁷

Anledningarna till FNs snabba uppgång under tidigt 80-tal är flera. Högern, som inte hade lyckats lösa den ekonomiska krisen, ersattes 1981 av president Mitterrand från socialistpartiet (PS), där vänstern fick en chans att lösa problemen. När inte heller dessa tycktes förbättra situationen spreds misstron och tvivlen gentemot institutionerna och politikerna, och många ansåg att det inte fanns någon skillnad mellan höger- och vänsterstyret, där FN utgav sig för att vara emot denna politiska elit och det icke fungerande systemet. Det fanns även mer sofistikerade högerextrema organisationer hos den intellektuella eliten som gynnade FNs utveckling, till exempel *GRECE* och *Club de l'horloge*. Till detta tillkom även de diskussioner om lagarna kring erhållandet av franskt medborgarskap då cirka 400.000 unga människor vars föräldrar invandrat från Algeriet automatiskt blev franska medborgare.³⁸

Bottnat i dessa omständigheter skapade FN sig en plats främst på grund av de nya teman som infördes i politiken, som precis hade börjat diskuteras i Frankrike, men som de andra partierna inte hade tillägnat någon stor plats: immigration och inre säkerhet. FN hade redan från första stund dessa teman i sitt program, som under 80-talet kom att ges som förklaring till många av de problem Frankrike ställdes inför.³⁹ FN problematiserade immigrationen genom att framställa den som ett hot mot den nationella identiteten, en stor orsak till arbetslöshet och kriminalitet, samt ett missbrukande av välfärdsstaten. Valkampanjerna under 1970- och 1980-talen innehöll ofta slagord som "*Un million de chômeurs, c'est un million d'immigrés en trop !*" (En miljon arbetslösa, det är en miljon invandrare för mycket!) och "*Priorité aux Français*" (Prioritet åt fransmän).⁴⁰

FNs strategi, under Jean-Marie Le Pen, bestod således av att länka samhällets problem till immigrationen, framför allt till den inre säkerheten som många kände var hotad.

Det var under 90-talet som FN antog en antieuropeisk attityd, där EU tillades bland de hot eller problem som redan existerade och som påskyndade dessa: islamismen och immigrationen.⁴¹

Idag är FN Frankrikes tredje största parti efter UMP (*Union pour un mouvement populaire*-höger) och PS (*Parti Socialiste*-vänster). På grund av systemet med majoritetsval har partiet hittills haft en liten inverkan i parlamentet, bestående av Nationalförsamlingen och Senaten. Mellan 1986-

³⁵ Peter Davies, *The National Front in France*, 3.

³⁶ Ségolène de Larquier, "1972-2012, le Front National a 40 ans".

³⁷ Peter Davies, *The National Front in France*, 3-10.

³⁸ Jens Rydgren, "France: The Front National, Ethnonationalism and Populism", in *Twenty-First Century Populism – The Spectre of Western European Democracy*, red. Daniele Albertazzi och Duncan McDonnell (Hampshire: Palgrave, 2008), 175.

³⁹ Piero Ignazi, "Un nouvel acteur politique", in *Le Front National à découvert*, red. Nonna Mayer och Pascal Perrineau (Paris: Presses de Sciences Po, 1996), 69-98.

⁴⁰ Rydgren, "France: The Front National, Ethnonationalism and Populism", 172.

⁴¹ Ségolène de Larquier, "1972-2012, le Front National a 40 ans".

1988 hade FN 35 ledamöter i Nationalförsamlingen, till en följd av den tillfälliga ändringen av valsystemet till ett proportionellt system, men då inga av partiets motioner godtogs.⁴² Förutom detta har FN inte lyckats ta sig in i parlamentet, fram till juni 2012 då två politiker för FN blev invalda i Nationalförsamlingen.⁴³ Detta kan jämföras med partiets närvaro i Europaparlamentet, där de haft ledamöter sedan Jean-Marie Le Pens intåg år 1984.

Front National ses ibland som förebilden för andra radikala högerpopulistiska partier i Europa, då denna var den första som uppnådde stora valresultat.⁴⁴

2.3 Jean-Marie Le Pen

Jean-Marie Le Pen, född 1928, och FN:s ledare från 1972-2011, har tillägnats flertalet studier genom åren, både om hans person, långa politiska karriär och hans inverkan och personifierande av partiet. För att bättre förstå den politiska diskurs han projekterade vid presidentvalet 2007 i förhållande till den av Marine Le Pen 2012, följer här en kortfattad presentation av hans karriär, och de händelser och skandaler som har följt i dess spår.

Redan innan Jean-Marie blev ledare för FN 1972 hade han varit engagerad i politiken och samhällsdebatten. Han tjänstgjorde som fallskärmsjägare i Indokina och Algeriet under 50-talet, i den sistnämnda för *Algérie française* (ett Algeriet som skulle fortsätta tillhöra Frankrike).⁴⁵

På 50-talet var han medlem i poujadiströrelsen, som arbetade mot skatter och modernisering med mål att skydda små företag och lokala lantbrukare. 1956 fick denna rörelse 11,6 % i valet och hade 50 ledamöter i Nationalförsamlingen, där Jean-Marie var en av dessa.⁴⁶ Men rörelsen föll isär 1958 och försvann lika snabbt som den dykt upp.⁴⁷

När FN valdes in i Europaparlamentet 1984 blev Jean-Marie en av deras ledamöter, och har suttit där sedan dess, med undantag för året 2003.⁴⁸

Jean-Marie Le Pen har ställt upp i presidentvalen 1974, 1988, 1995, 2002 och 2007. 2002 lyckades han ta sig till andra omgången mot Jacques Chirac, något som chockade många och blev ett slags uppvaknande, även om slutresultaten i andra omgången blev Chirac 82,1 % och Le Pen 17,9 %.⁴⁹

⁴² Jim Jarrassé, "En 1986, la proportionnelle avait profité au FN", *Le Figaro*, 21 februari, 2012, konsulterad 13 maj, 2013, <http://www.lefigaro.fr/politique/2012/02/20/01002-20120220ARTFIG00465-en-1986-la-proportionnelle-avait-profite-au-fn.php>.

⁴³ "Deux députés FN entrent à l'Assemblée Nationale", *France TV Info*, 18 juni, 2012, konsulterad 13 maj, 2013, http://www.francetvinfo.fr/legislatives-marine-le-pen-battue-d-une-courte-tete-a-henin-beaumont-marion-marechal-le-pen-elue-a-carpentras_108525.html.

⁴⁴ Rydgren och Widfeldt, *Från Le Pen till Pim Fortuyn*, 28.

⁴⁵ Nationalencyklopedin, "Jean-Marie Le Pen", konsulterad 29 maj, 2013, http://www.ne.se/lang/jean-marie-le-pen?i_h_word=marine%20le%20pen.

⁴⁶ Davies, *The National Front in France*, 3.

⁴⁷ Rydgren, "France: The Front National, Ethnonationalism and Populism", 167.

⁴⁸ "Biographies des 72 élus français au Parlement européen", *EurActiv.fr*, 20 maj, 2002, konsulterad 20 maj, 2013, http://www.euractiv.fr/institutions/taginstitutions20100208biographies-des-72-elus-francais-parlement-europeen_51703-9995.html.

⁴⁹ Jean-Charles Deniau och Emmanuel Blanchard (regissörer), "Le diable de la république – 40 ans de Front National", 2011, konsulterad 4 april, 2013, <http://www.ina.fr/video/4593451001>.

Karriären i FN har kantats av ett flertal skandaler och andra händelser, vilka en del har fått juridiska följor, men inte långsiktigt påverkat hans popularitet eller FN:s framgångar. En av de mest uppmärksammade är uttalandet år 1987 i radiokanalen RTL, då han sa sig inte vara säker på gaskammarnas existens, som skulle vara en ”detalj i Andra Världskrigets historia”.⁵⁰ För detta uttalande blev han dömd till stora böter.⁵¹ På senare tid har han även uttalat sig om den tyska ockupationen i Frankrike, vilken han bland annat ansåg inte var ”särskilt omänsklig”. Detta uttalande skedde 2005 och i juni i år blev han dömd till 3 månaders fängelse och böter för ifrågasättande av brott mot mänskligheten.⁵² På senare tid har han blivit uppmärksammad för sina åsikter om Osloattentatet i juli 2011 då han proklamerade att det norska samhällets ”naivitet” gentemot ”den massiva invandringen” var allvarligare än själva attentatet.⁵³

Sedan han avgick som partiledare 2011, är han hedersordförande och dyker fortfarande upp då och då inom samhällsdebatten.⁵⁴

2.4 Marine Le Pen

Marine Le Pen, född 1968 och dotter till Jean-Marie, är utbildad advokat, ett yrke hon ägnade sig åt innan hon helt gick upp i andra uppgifter inom FN. Hon blev partimedlem 1986 men arbetade som advokat fram till 1998 då hennes huvudsysselsättning blev politiken. 2003 blev hon vice partiledare för FN och sedan 2004 sitter hon i Europaparlamentet.⁵⁵ För FN har hon även suttit i olika regioners styrelser och arbetat med partiets juridiska frågor.⁵⁶ Vid partiets kongress i Tours i januari 2011 då Jean-Marie avgick som partiledare, valdes Marine till ny ledare med runt 66 % av rösterna mot sin motståndare Bruno Gollnisch.⁵⁷

Jämfört med sin far har hennes karriär inte färgats av lika många kontroverser eller uppmärksammade händelser, kanske framförallt på grund av att hon relativt nyligen blivit en medial person och varit partiledare i två år, jämfört med Jean-Maries 39 vid samma post.

Något som däremot blivit uppmärksammat är Marines uttalande 2010 om muslimers böner på gatan som hon jämförde med ”en ockupation” men utan soldater och stridsvagnar, som många upprört tolkade som en jämförelse med Andra Världskriget, ett ämne som ovan nämnt Jean-Marie även

⁵⁰ Institut National de l’Audiovisuel, ”Le Pen sur chambres à gaz”, konsulterad 13 maj, 2013, <http://www.ina.fr/video/CAB87032378/le-pen-sur-chambres-a-gaz-video.html>.

⁵¹ Conan Eric och Gaetner Gilles, ”L’épopée du Front National”.

⁵² ”Jean-Marie Le Pen définitivement condamné pour ses propos sur l’Occupation”, *Le Monde*, 19 juni, 2013, http://mobile.lemonde.fr/societe/article/2013/06/19/jean-marie-le-pen-definitivement-condamne-pour-ses-propos-sur-l-occupation_3432858_3224.html.

⁵³ ”Attentats d’Oslo : Marine Le Pen refuse de condamner les propos de son père”, *Le Monde*, 31 juli 2011, konsulterad 6 juni, 2013, http://www.lemonde.fr/politique/article/2011/07/31/aubry-condamne-les-propos-de-jean-marie-le-pen-sur-oslo_1554642_823448.html.

⁵⁴ ”Jean-Marie Le Pen : Biographie”, *frontnational.com*, konsulterad 20 juni 2013, <http://www.frontnational.com/membres/jean-marie-le-pen/>.

⁵⁵ Nationalencyklopedin, ”Marine Le Pen”, konsulterad 29 maj, 2013, <http://www.ne.se/marine-le-pen>.

⁵⁶ ”Marine Le Pen, la fille préférée”, *Le Figaro*, 31 juli, 2008, konsulterad 5 maj, 2013. <http://www.lefigaro.fr/politique/2008/08/01/01002-20080801ARTFIG00010-marine-le-pen-la-fille-preferee-.php>.

⁵⁷ Deniau och Blanchard (regissörer), ”Le diable de la république – 40 ans de Front National”.

provocerat omkring. Marine sa sig senare inte ha velat syfta på detta, men många tog detta som bevis på de två ledarnas liknande tankar och idéer.⁵⁸

Vad gäller definitionen av FN, hävdar Marine Le Pen att partiet inte borde kallas ”extremhöger” utan bara *Front National* eller ”nationell höger”.⁵⁹

3. Metod och material

I detta kapitel presenteras de metodologiska grunderna för uppsatsen, det vill säga vilken typ av metodologiska tillvägagångssätt som appliceras på materialet, som även denna sistnämnda kommer presenteras i detalj. Även de avgränsningar som gjorts kommer att beskrivas, för att ytterligare klargöra syftet. Kapitlet öppnar med uppsatsens ontologiska och epistemologiska ståndpunkter, som utgör den absoluta grunden för metoden och syftet.

3.1 Ontologiska och epistemologiska ståndpunkter

Uppsatsen bottnar i socialkonstruktivistiska ståndpunkter, vilket innebär ett synsätt där man menar att samhället och de värderingar vi har är socialt konstruerade. Det finns alltså ingen absolut objektiv sanning som är möjlig att upptäcka. Motsatsen till detta är objektivism.⁶⁰ Ett socialkonstruktivistiskt synsätt betyder att det inte finns en oberoende verklighet, eftersom allt vi vet är socialt konstruerat.⁶¹ En framträdande del är språket, som ”fungerar som en sorts konstruerande lins”, genom vilken vi iakttar världen.⁶² Detta synsätt utgår från samma premisser som diskursanalysen, som presenteras nedan. Diskursanalysen används idag alltmer som metod efter ’den språkliga vändningen’, ett synsätt som vuxit fram där man anser att språket formar vår uppfattning och förståelse av världen.⁶³

Kritiken mot socialkonstruktivismen framlägger att denna inställning betyder att ingenting egentligen finns, om allt är konstruerat. Som svar på detta kan sägas att faktumet att till exempel gruppstillhörigheter är socialt konstruerade betyder inte att de inte upplevs som verkliga av eller inte existerar hos de som berörs eller identifierar sig med denna. Dessutom förnekar inte socialkonstruktivismen att samhällsfenom verkligen existerar, till exempel missbruk, utan det innebär att man använder sig av ”diskursiva raster”, och forskarens uppgift är att uppfatta dessa, samt analysera hur idéer konstrueras och används på olika sätt.⁶⁴

⁵⁸ ”Marine Le Pen compare les ‘prières de rue’ des musulmans à une ‘occupation’”, *Le Monde*, 11 december, 2010, konsulterad 7 juni, 2013, http://www.lemonde.fr/politique/article/2010/12/11/marine-le-pen-compare-les-prieres-de-rue-des-musulmans-a-une-occupation_1452359_823448.html.

⁵⁹ ”Ne qualifiez plus d’extrême droite le FN de Marine Le Pen”, *7sur7*, 17 mars, 2011, konsulterad 7 juni, 2013, <http://www.7sur7.be/7s7/fr/1505/Monde/article/detail/1237525/2011/03/17/Ne-qualifiez-plus-d-extreme-droite-le-FN-de-Marine-Le-Pen.dhtml>.

⁶⁰ Alan Bryman, *Samhällsvetenskapliga metoder* (Malmö: Liber, 2011), 37.

⁶¹ Mats Börjesson och Eva Palmblad (red.), *Diskursanalys i praktiken* (Malmö: Liber, 2007), 9-10.

⁶² Mats Börjesson, *Diskurser och konstruktioner – en slags metodbok* (Lund: Studentlitteratur, 2003), 22.

⁶³ Alan Bryman, *Samhällsvetenskapliga metoder*, 637.

⁶⁴ Mats Börjesson och Eva Palmblad (red.), *Diskursanalys i praktiken*, 9-10.

Socialkonstruktivismen ställer dock frågan om forskarens roll, då givetvis inte heller denna person kan stå utanför de konstruktioner och diskurser som konstrueras i samhället, och objektivt studera dessa. För att använda sig av denna typen av metoder är det nödvändigt att vara medveten om den kritik eller de svaga punkter som kan argumenteras. Forskarens roll i studier grundade i ett socialkonstruktivistiskt synsätt kommer diskuteras mer nedan, i samband med presentationen av diskursanalys.

3.2 Avgränsningar

Med hänsyn till uppsatsens begränsade omfattning och för att klargöra exakt vad det är studien siktar mot, följer här en förklaring av de avgränsningar som satts upp.

Då målet med denna studie är att undersöka Jean-Marie respektive Marine Le Pens politiska diskurs under en avbegränsad period, syftar den inte till att analysera kontexten runt deras åsikter och tal, och inte heller vilket stöd och resultat de erhöll i de två olika presidentvalen, och varför detta skedde. En viss kontextualisering kommer givetvis ske, eftersom det som uttrycks görs i samband med händelser eller strukturer i samhället, och dessa omnämns med målet att förklara till vad de två ledarna syftar till i talen, exempelvis olika lagar, händelser eller personer.

Målet är inte heller att analysera de generella åsikter som partiet i stort säger sig stå för, det vill säga de grundläggande åsikter som partiets politik vilar på, utan endast en analys av det de två ledarna uttrycker var för sig.

3.3 Diskursanalys

I denna uppsats kommer materialet främst analyseras med hjälp av en diskursanalys. Diskurser kan inledande sägas vara ett bestämt sätt att förstå och tala om världen.⁶⁵ Diskursanalys kan både vara en teori med sina kunskapsvetenskapliga premisser, samt en metod för hur en studie utförs. Det finns även olika inriktningar, eller generationer, som fokuserar på skilda saker.⁶⁶ Grunden i en diskursanalys är dock för alla dessa synen på språket, som inte anses vara ett objektivt verktyg att kommunicera med. Språket skapas i samhällsliga kontexter, men språket påverkar och skapar även samhällsfenomen, till exempel identiteter.⁶⁷ Språket konstituerar vår verklighet, med andra ord föremål, sinnen och sociala relationer, och ur dessa skapas diskurser.⁶⁸ Dessa kan variera i storlek, från att innefatta endast en person, till hela samhällen. Som exempel kan ges diskursen om ohälsa, som utgör föreställningen om mentalt sjuka personer, till exempel vad sjukdomen egentligen är, hur de ska

⁶⁵ Mats Börjesson och Eva Palmblad (red.), *Diskursanalys i praktiken*, 13.

⁶⁶ Göran Bergström och Kristina Boréus (red.), *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys* (Lund: Studentlitteratur, 2012), 357.

⁶⁷ *Ibid*, 378.

⁶⁸ Mats Börjesson och Eva Palmblad (red.), *Diskursanalys i praktiken*, 10.

bemötas och behandlas, och av vem.⁶⁹ Gemensamt för diskursanalyser är även betoningen på *hur*, fokus ligger inte på att studera bakomliggande och otvetydiga förhållanden.⁷⁰

Den tredje generationens diskursanalys ser språket som både en språklig och social praktik. Denna förknippas med bland annat Foucault, Laclau och Mouffe. De två sistnämnda influerades av lingvisten Saussure, som betecknar språket som ett teckensystem. En term eller beteckning (eng. *signifier*) har från början ingen mening, men erhåller denna genom att kopplas samman med konceptet, eller innehållet (eng. *signified*). Ord får även sin mening genom relationen och skillnaden till andra ord. På så sätt skapas tecken och slutligen språket. Diskursanalysen intresserar sig för hur denna process fungerar.⁷¹

Foucault nämner bland annat utestängningsmekanismen, genom vilken något anses som till exempel rätt eller fel, sjukt eller inte sjukt, inom ett samhället. Så fort vi använder språket tolkar vi alltså omgivningen, den kategoriserar vår kunskap.⁷²

Diskursanalys behöver inte gå hand i hand med idealism, som menar att objekten endast existerar inom en själv. Inom diskursanalysen existerar objekten men de har ingen medfödd mening, och det finns heller ingen naturlig koppling mellan objekt och språk. Meningen med till exempel en sten skapas utifrån olika sociala kontexter, och kan ses som en projektil av en stenålderskrigare, men en torpgrund av en bosättare.⁷³

Forskarens roll i en diskursanalys är att ge ett av möjliga sätt att förmedla den sociala verkligheten, eftersom även denna person ingår i en samhällelig och historisk diskurs.⁷⁴ En vetenskaplig beskrivning är resultatet av de normer och konstruktioner som finns i samhället, och forskarens undersökning och tillvägagångssätt. En studie förstås alltså med utgång av kulturella och historiska sammanhang, men detta innebär inte ett hinder utan är själva förutsättningen för en diskursanalys.⁷⁵

En viktig punkt är att noggrant förklara de moment som genomgått innan resultaten, för att flera ska kunna komma fram till samma resultat.⁷⁶ I denna uppsats, för att än mer undvika en alltför vinklad utgångspunkt, kommer jag använda mig av innehållsanalytiska delar, presenterad mer i detalj nedan.

De begrepp som används för att analysera de politiska talen kommer från Laclau och Mouffe, presenterade i *Textens mening och makt*.⁷⁷ Den första är *flytande signifikanter*, vilka är termer särskilt öppna för olika betydelser, till exempel 'rättvisa'. Dessa termer omnämns ofta och i olika sammanhang, och innefattar ofta många olika saker. Den andra är *nod*, alltså centrala termer som utgör mittpunkten i en diskurs, runt vilka alla andra element snurrar, till exempel 'juden' inom nazism.

⁶⁹ Alan Bryman, *Samhällsvetenskapliga metoder*, 474.

⁷⁰ Mats Börjesson och Eva Palmblad (red.), *Diskursanalys i praktiken*, 16.

⁷¹ Göran Bergström och Kristina Boréus (red.), *Textens mening och makt*, 357-370.

⁷² *Ibid*, 361.

⁷³ *Ibid*, 379.

⁷⁴ Alan Bryman, *Samhällsvetenskapliga metoder*, 637.

⁷⁵ Mats Börjesson och Eva Palmblad (red.), *Diskursanalys i praktiken*, 20-21.

⁷⁶ Göran Bergström och Kristina Boréus (red.), *Textens mening och makt*, 406.

⁷⁷ *Ibid*, 365-373.

En diskurs påverkas av (och påverkar) många olika fenomen, aktörer och handlingar, och termen *intertextualitet* innebär samband eller referenser till tidigare texter, och *interdiskursivitet* är samma princip men mellan två olika diskurser. Laclau och Mouffes diskursanalys har även influerats av marxismen, där begreppet *antagonism* tagits ifrån. Denna finns inom diskurser då den sociala tillvaron är i konflikt, inte på ekonomisk nivå som inom marxismen, men de meningsskapande processerna emellan.

Som nämnt ovan ska jag i analysen även använda mig av innehållsanalys, med målet att göra ett första urval ur talen som inte är kopplat till mina förutsättningar. Denna analys används för att finna *manifesta inslag* i texter, genom att räkna förekomsten av olika ord och begrepp.⁷⁸ Genom att med datorn ta ut de som benämns flest gånger, kan en diskursanalys göras utifrån dessa. Innehållsanalysen gör det även möjligt att utföra en diskursanalys på ett mer omfattande material inom ramarna för en kandidatuppsats. Att dessa två typer av analys vilar på olika kunskapsteoretiska grunder innebär inte ett hinder utan snarare tvärtom, denna första analys förstärker validiteten för diskursanalysen, då den utgör ett moment inte påverkat av forskarens närvaro.⁷⁹

3.4 Material och tillvägagångssätt

Materialet som står till grund för analysen är de tal som Jean-Marie Le Pen höll inför presidentvalet 2007 där han ställde upp som kandidat, och de som Marine Le Pen höll inför samma slags val 2012, även hon i egenskap av presidentkandidat.

De flesta talen kommer från internetsidan för dagstidningen *Le Monde*, som sammanställt många tal under de två senaste presidentvalen och även tillhandahåller dessa transkriberade, vilket har gjort denna studie möjlig. *Le Monde* är en av Frankrikes största dagstidningar, och är även väl känd utomlands, som håller sig i mitten på höger-vänsterskalan inom den franska politiken.⁸⁰ Några av de sista talen av Marine Le Pen fanns inte tillgängliga på denna sida, och jag har där använt mig av Front Nationals officiella hemsida, där de dokumenterar mycket av sitt mediala material, ofta med både video och transkribering av talen. För att förvissa mig om att jag inte har missat några tal som inte kommit med på dessa sidor, har jag även sökt runt på sidor som *nationpresse.info*, även dem med en riklig dokumentation i form av videor och transkriberingar. Dessa sidor är förvisso vinklade och riktade till anhängare av FN, men då jag endast använder mig av transkriberingarna av talen, och ingen övrig information eller fakta som anges där, är detta inget problem för min studie.

⁷⁸ Göran Bergström och Kristina Boréus (red.), *Textens mening och makt*, 45.

⁷⁹ Alan Bryman, *Samhällsvetenskapliga metoder*, 296.

⁸⁰ "Explorez les discours des candidats à la présidentielle 2007", *Le Monde*, konsulterad 5 mars, 2013, http://www.lemonde.fr/election-presidentielle-2012/visuel/2012/03/06/explorez-les-discours-des-candidats-a-la-presidentielle-2007_1652570_1471069.html.

"Explorez les discours des candidats à la présidentielle 2012", *Le Monde*, konsulterad 5 mars 2013, http://www.lemonde.fr/election-presidentielle-2012/visuel/2012/03/15/explorez-les-discours-des-candidats-a-la-presidentielle-2012_1669414_1471069.html.

Att jag valt just att undersöka talen som gjorts i samband med presidentvalen är därför att de framhållits i liknande situationer med liknande syften, och passar därför bra att jämföra. Även om talen hållits vid olika tillfällen i olika städer, kan mottagarna sägas vara de samma, eftersom mycket visas direkt på tv eller via internet, och ingick i de officiella valkampanjerna. Alla tal har alltså framförts öppet, och mottagarna är i grunden de franska väljarna. I samband med val kan man även anta att politiker gör sitt bästa för att framställa sina idéer och skapa en bra bild och rykte om sig. Dessa tal kan därför antas väl reflektera deras respektive idéer. Tiden mellan presidentvalen är en mandatperiod, det vill säga 5 år, vilket gör att de kontextuella, samhällseliga skillnaderna inte är alltför stora: i stort är samhällsupbyggnaden den samma, och problemen är liknande. Dessutom är det först på senare år som all denna information digitaliserats, som gör denna sorts studier möjlig.

Det är 45 tal sammanlagt som kommer analyseras, 25 av Jean-Marie (cirka 100.000 ord) och 20 av Marine Le Pen (cirka 75000 ord av de 17 som blivit transkriberade). 3 tal av Marine Le Pen (cirka 3 timmar) finns endast tillgängliga på video. Då jag inte hade möjligheten tidsmässigt att själv transkribera dessa, har de inte kunnat användas i innehållsanalysen. Jag har istället lyssnat på dem och antecknat de teman som omnämns.

De presskonferenser där journalister har möjlighet att ställa frågor har valts bort ur analysen, då det handlar om en annan slags upplägg och en annan form av kommunikation. En komplett lista med talens olika plats, tillfälle och internetlänk finns i Appendix (se 7). Talen sträcker sig tidsmässigt från och med det datum då de presenterade sin presidentkampanj, den 20 september 2006 för Jean-Marie, och den 19 november 2011 för Marine. Perioden avslutas för båda den 22 april respektive år, då valets första omgång hålls. 2007 fick Jean-Marie Le Pen 10,4 % av rösterna, och Marine Le Pen fick 2012 17,90 %. Ingen av dem tog sig vidare till andra omgången i presidentvalet.

Gällande tillvägagångssättet, börjar analysen med en innehållsanalys av deras respektive tal via *wordle.net*, som automatiskt tar ut de ord som nämns flest gånger. Utifrån detta kommer en lista göras där varje begrepp dela in i olika kategorier för att få fram en bättre struktur. Utifrån denna tabell letar jag i *Word* upp varje tema för att få fram kontexten i vilken de benämns, för att kunna analysera hur dessa begrepp definieras och vad de förknippas till. De 10 flest benämnda termerna kommer analyseras för de två ledarna respektive, med en sammanfattande definition beskriven med hjälp av citat från talen. På så sätt kommer deras respektive politiska diskurs framträda, för att sedan jämföras för att finna möjliga likheter och olikheter dem emellan. Samtliga citat i uppsatsen är översatta av författaren, med originalcitatet på franska i fotnoten.

4. Analys

I analysen kommer först resultaten med de olika temana från innehållsanalysen visas, för att sedan efterföljas av diskursanalysen.

4.1 Innehållsanalys – teman

Tabell 1: Teman Jean-Marie Le Pen

Tema	Frekvens (ca.)
Frankrike/fransk	840
Europa/europeisk	315
Politik	300
Nation/nationell	290
Arbete/arbete	200
Ekonomi/ekonomisk	165
Immigration/immigrant	160
Folket	145
Säkerhet/osäkerhet	120
Landet	105

Tabell 2: Teman Marine Le Pen

Tema	Frekvens (ca.)
Frankrike/fransk	900
Nation/nationell	220
Europa/europeisk	205
Landet	202
Politik	185
Folket	180
Staten	120
Systemet	110
Ekonomi/ekonomisk	100
Republiken	90

Som tabellerna visar, omnämns 7 av de 10 temana hos båda ledarna, men med olika frekvens. De resterande 3 temana hos varje person är inte de samma. Alla teman går mer eller mindre in i varandra, men vissa är starkt ihopkopplade eller till viss del synonymer, och utifrån detta har olika kategorier skapats för att göra analysen mer överskådlig. Dessa kategorier står till grund för uppdelningen av analysen.

Källhänvisning till talen utgörs av datum och plats, och i nödvändiga fall det översatta citatet på franska. För fullständig referens med internetlänk till varje tal, se Appendix (7).

Tabell 3: Kategorier Jean-Marie Le Pen

Kategori	Teman
Frankrike	Frankrike/fransk Nation/nationell Landet Folket
Immigration	Immigration/immigrant
Europa	Europa/europeisk Säkerhet/osäkerhet
Politik	Politik Arbete/arbete Ekonomi/ekonomisk

Tabell 4: Kategorier Marine Le Pen

Kategori	Teman
Frankrike	Frankrike/fransk Nation/nationell Landet Folket
Europa	Europa/europeisk Ekonomi/ekonomisk
Politik	Politik Staten Systemet Republiken

4.2 Analys Jean-Marie Le Pen

4.2.1 Frankrike/fransk, Nation/nationell, Landet och Folket

De fyra temana *Frankrike/fransk*, *Nation/nationell*, *Landet* och *Folket* används som uttryck för liknande idéer och visioner. De kan sägas symbolisera det som Jean-Marie Le Pen anser vara den

franska nationella identiteten, idén om nationen och de värderingar som Frankrike står eller borde stå för. Som tabellen framställer, är *Frankrike* och *fransk* teman som återkommer väldigt ofta i Jean-Marie Le Pens tal, föga förvånande. Då det handlar om ett presidentval i Frankrike, nämns landet ofta för att bemärka hur olika situationer ser ut idag, och vad Jean-Marie har för visioner och önskemål. Frankrike benämns flera gånger i geografiska eller statliga termer, för att visa på olika samhällliga tendenser eller nämna siffror: ”Arbetslösheten i Frankrike, officiellt under linjen för 2,5 miljoner, har egentligen passerat 5 miljoner och befinner sig i verkligheten över 20% av den aktiva befolkningen.”⁸¹

Utöver detta används även *Frankrike* som en personifiering av folket och nationen, en egen livskraft och en inkarnation av olika värderingar: ”Titta högt och långt, för Frankrike, det är storheten eller inget, det är språket som berikar världen med fler av sinnets mästerverk än något annat språk, det är prakten i landskapen och mildheten i klimatet, det är vår historia; tragisk, gloriös, känd, som gav till världen den nationella känslan samtidigt som friheten, jämlikheten och broderskapet. Detta Frankrike för alla tider, som vi håller av, som vi inte kommer låta gå förlorad.”⁸² Synonymer till Frankrike är *Nationen* som omnämns med samma definition, samt *Landet*, framförallt *vårt land*.

För det första, är historien en viktig del av det som bygger upp Frankrike. Jean-Marie kallar det ”ett mäktigt land, 2000 år gammalt”, och pratar om ”nationens själ” som även den föddes för 2000 år sedan. Frankrike beskrivs som en idé, stolt över sin historia, som respekterar friheten och tar hand om de svaga.⁸³

Vidare talar Jean-Marie Le Pen även om nationen som solidär och full av broderskap.⁸⁴ Han presenterar de fyra pelarna som förr höll upp det nationella: familjen, skolan, religionen och armén, som ”anarkin och internationalismen” har fördärvat. Den traditionella familjen, framförallt, som varit i centrum för värderingarna, håller nu på att försvinna.⁸⁵ Nationen ska inkarnera moral, frihet, ära, rättvisa, respekt för människor, och innebära en kärlek till naturen. Jean-Marie Le Pen talar om blandningen mellan det kristna arvet och konfessionslösheten som spreds under Upplysningen, som tillsammans utgör grunden för den franska identiteten.⁸⁶ Nationen ska även vara suverän och självständig, vilket går in i temat *Europa* (se nedan).⁸⁷

⁸¹ Paris, 31 mars, 2007, ”Le chômage, en France, officiellement en dessous de la barre des 2,5 millions, dépasse en fait les 5 millions et se situe donc réellement au-dessus des 20% de la population active.”

⁸² Nice, 19 april, 2007, ”Regardons haut et loin, car la France c'est la grandeur ou rien, c'est cette langue qui enrichit le monde de plus de chefs d'œuvre de l'esprit qu'aucune autre langue, c'est la splendeur des paysages et la douceur du climat, c'est notre histoire, tragique, glorieuse, reconnue, qui donna au monde le sentiment national en même temps que la Liberté, l'équité et la Fraternité. Cette France de toujours, que nous chérissons, nous ne la laisserons pas périr.”

⁸³ Paris, 15 april, 2007, och Marseille, 3 mars, 2007.

⁸⁴ Bourget, 12 november, 2006.

⁸⁵ Nantes, 11 februari, 2007.

⁸⁶ Lyon, 11 mars, 2007.

⁸⁷ Årsdagen för Romfördraget, 23 mars, 2007.

De historiska referenser som ges är bland annat revolutionen 1848, där Jean-Marie uppmanar fransmännen att åter ta sig an samma anda och de värderingar som enligt honom skapade storheten och styrkan i landet.⁸⁸

Idag, däremot, ser Jean-Marie Frankrike som ett ”*fattigt land, utan vägledning, utan stolthet och utan hopp*”.⁸⁹ Han skyller detta på materialismen, som samhället idag är grundat i, istället för genomgående moraliska värderingar.⁹⁰ För att lösa detta, behövs ett annat synsätt, grundat i ”*nationellt företräde*”, som gäller allt från arbete till social hjälp.⁹¹ Detta benämner Jean-Marie en ”*kamp*”, som kan vinnas genom att ”*gå i fotspåren*” av de som skapat Frankrikes storhet och skönhet.⁹²

Detsamma gäller fransmännen och det franska, som ofta framställs i samma anda. Mycket handlar om olika subjekt, t.ex. franska företag, produkter, det franska samhället, ekonomin, armén, för att lägga betoningen på att de är just franska. Enligt Jean-Marie Le Pen måste fransmännen återfå sin stolthet över sin nationalitet.⁹³ I dagens Frankrike ser Jean-Marie en diskrimination gentemot fransmännen, som behandlas sämre än ”*vilken utlänning som helst*”⁹⁴. Han anser att fransmännen borde behandlas bättre i sitt eget land, den enda skillnaden som skulle vara ”*legitim, laglig och moralisk*”.⁹⁵

En stor fråga är vem som räknas som fransman. Jean-Marie Le Pen säger att de som inte haft turen att födas som fransman endast kan bli det genom kärlek, tjänster och uppoffringar.⁹⁶ Samtidigt är det inte självklart vad det innebär att födas som fransman. Jean-Marie Le Pen befäster även här vikten av historien, där det hårda arbetet av förfäderna till dagens fransmän har skapat landet, de som har ”*betalat blodets pris*”.⁹⁷ Dessutom nämner han två lagar, från 1973 och 1994, som inrättade territorialprincipen för medborgarskap i Frankrike, som enligt Jean-Marie Le Pen sålt ut den franska nationaliteten, och är ”*en total brytning med traditionen i vårt land, där tillträdet till nationaliteten fortfarande huvudsakligen överförs genom härkomst*”.⁹⁸ I samband med detta förekommer intertextualitet då han refererar till den kända texten *Qu'est-ce qu'une nation?* (Vad är en nation?), skriven av filosofen, historikern och filologen Ernest Renan år 1882. Jean-Marie Le Pen citerar Ernest Renan som menade att nationen är en själ, uppbyggd av två delar. Dels uppoffringar och hängivenhet i

⁸⁸ Toulouse, 25 mars, 2007.

⁸⁹ Lyon, 11 mars, 2007, ”*un pays appauvri, sans repère, sans fierté et sans espoir*”.

⁹⁰ Nantes, 11 februari, 2007.

⁹¹ Nice, 19 april, 2007, ”*priorité nationale*”.

⁹² Nantes, 11 februari, 2007, och Forum för jakt och landsbygd, 20 februari, 2007.

⁹³ Bourget, 12 november, 2006.

⁹⁴ Plaine-Saint-Denis, 21 januari, 2007, ”*Au nom de la lutte contre la discrimination, ce sont les Français, les familles françaises qui sont aujourd'hui moins bien traités chez nous, dans leur propre pays, que n'importe quel étranger.*”

⁹⁵ Bourget, 12 november, 2006, ”*Nous considérons que si différence de traitement il doit y avoir, celle-ci doit se faire entre ceux qui sont français et ceux qui ne le sont pas, seule différence de traitement qui soit en même temps légitime, légale et morale.*”

⁹⁶ Paris, 15 april, 2007.

⁹⁷ Toulouse, 25 mars, 2007, och 19 april, 2007.

⁹⁸ Paris, 15 april, 2007, och Marseille, 3 mars, 2007, ”*en rupture absolue avec la tradition de notre pays, dans lequel l'accès à la nationalité est toujours principalement passé par la filiation.*”

det förflutna, där förfäderna har skapat det medborgarna är idag, och dels en vilja i nutiden att fortsätta denna gemenskap. Det viktigaste är att ha lidit tillsammans, vilket väger tyngre än gemensam lycka, något som Jean-Marie Le Pen även understryker.⁹⁹

De symboler som Jean-Marie Le Pen använder för att beskriva Frankrikes kristna arv är katolska helgon som Jeanne d'Arc, Clotilda och Geneviève och bland annat katedralerna eller klostren i Paris, Lourdes och Sainte-Odile.¹⁰⁰ För att symbolisera Frankrikes historiska storhet talar han även om militären Kellerman och slaget vid Valmy i slutet av 1700-talet, där Frankrike segrade mot Preussen.¹⁰¹

Frankrike symboliserar även en moder för folket i Jean-Marie Le Pens tal, där han säger att Frankrike först och främst borde ta hand om ”*sina egna barn*”, och att Frankrike idag är ”*okapabel att ge arbete åt sina egna söner*”.¹⁰²

Sammanfattningsvis definieras *Frankrike, Nationen, Landet och Folket* som ”*den oersättliga ramen*” för friheten, säkerheten, identiteten, välgången, kulturen, språket samt den kristna och humana civilisationen.¹⁰³

Som konstaterat kan dessa teman definieras till många olika aspekter, och Frankrike kan ses som en nod i Jean-Marie Le Pens diskurs, då det förekommer med hög frekvens och är genomgående i alla tal. Det kommer även framgå nedan att denna kategori är starkt kopplat till alla de andra temana. En del tal börjar även med *kära fransmän och fransyskor*, och avslutas med *leve Frankrike* och *leve Nationen*. Men denna kategori är även en flygande signifikant, då många idéer och definitioner bygger upp denna.

4.2.2 Immigration

Immigration och immigranter är ett genomgående tema, även denna en nod i Jean-Marie Le Pens diskurs, då problemen som Jean-Marie ser med alla de andra temana, presenterade nedan, helt eller delvis kopplas till immigration. *Immigration* kan ses som en total motsats till *Frankrike*, då den första är negativ, och den andra är positiv, och föreställer vitt skilda idéer.

Enligt Jean-Marie Le Pen började allt med arbetsinvandringen på 1970-talet av afrikanska arbetare, som skulle trycka ner fransmännens löner, till gagn för cheferna. Han ser även negativt på lagen från 1975 som gav familjerna till gästarbetarna rätten att komma in i landet.¹⁰⁴

Den immigration som varit lyckad, säger han vara de polacker, italienare, spanjorer och portugiser som integrerats i landet och tagit till sig kulturen.¹⁰⁵ Problemet är ”*massimmigrationen*”

⁹⁹ Paris, 15 april, 2007.

¹⁰⁰ Ibid.

¹⁰¹ Valmy, 20 september, 2006.

¹⁰² Nice, 19 april, 2007, och Palavas-Les-Flots, 8 oktober, 2006, ”*On veut faire venir des immigrants, alors que la France est incapable de fournir du travail à ses propres fils.*”

¹⁰³ Paris, 15 april, 2007.

¹⁰⁴ Ibid.

¹⁰⁵ Lille, 26 februari, 2007.

som under de senaste 30 åren ändrat utseendet på Frankrike, och som fortsätter "att invadera" landet.¹⁰⁶ De kriterier i kunskaper av det franska språket som släpper in någon i det franska samhället är inte tillräckliga, utan man måste även överväga kulturella och sociala aspekter. Enligt Jean-Marie Le Pen ska inte Frankrike anpassa sig, utan det är de ankommande som måste bevisa sin goda vilja. Han talar även om problemen med ökningen av illegala invandrare, de som i vuxen ålder erhåller franskt medborgarskap, och äktenskap mellan en person med franskt medborgarskap och en utan.¹⁰⁷

Immigration kopplas ihop med flera olika samhällsproblem, framförallt med arbetet och det sociala, Frankrikes gränser och osäkerheten.

Först och främst är det sociala skyddssystemet hotat av immigrationen, eftersom även illegala invandrare har rätt till bland annat natthärbärgen, akut medicinsk hjälp och inskrivning av sina barn i skolan. Jean-Marie Le Pen kallar detta "extravagant" samt "galet och surrealistiskt"¹⁰⁸. Enligt Jean-Marie får även övriga immigranter mycket bidrag, något som kostar landet mycket, eftersom "95% kommer utan arbetskontrakt".¹⁰⁹ Även de som arbetar är ett problem eftersom "den vilda och okontrollerade immigrationen givetvis är en av orsakerna till den höga arbetslösheten och, parallellt med detta, de låga lönerna."¹¹⁰

Immigrationen är även resultatet av de öppnade gränserna i samband med EU, där kontrollen av de yttre gränserna "är en myt".¹¹¹ Samtidigt gör den fria cirkulationen inom EU att "utlänningar" fritt kan förflytta sig över de inre gränserna.

Det tredje problemet med immigration enligt Jean-Marie Le Pen är osäkerheten i landet, även denna en konsekvens av "massimmigrationen". Brottsligheten stiger, och den är "till stor del med invandrarbakgrund".¹¹² Denna osäkerhet rör även utbildningen, då skolan blivit "samlingsplatsen för alla språkliga, kulturella och sociala problem som kommer från ankomsten på vår mark av fattiga människor, som pratar ett främmande språk och ignorerar alla våra seder, vanor och värderingar".¹¹³ Man måste även erkänna, säger Jean-Marie Le Pen, att det ibland "härjar en permanent osäkerhet på högstadier majoritärt fyllda av nyanlända invandrare".¹¹⁴

Jean-Marie Le Pen anser att man borde verkställa "immigration zéro" genom att ta bort rätten för familjer att återförenas i Frankrike och genom att säga nej till arbetsinvandring. Frankrike kan inte

¹⁰⁶ Marseille, 3 mars, 2007, och Lyon, 11 mars, 2007.

¹⁰⁷ Marseille, 3 mars, 2007.

¹⁰⁸ Ibid, "C'est extravagant!", och Plaine-Saint-Denis, 21 januari, 2007, "C'est délirant et surréaliste, mais hélas, c'est vrai."

¹⁰⁹ Marseille, 3 mars, 2007.

¹¹⁰ Paris, 31 mars, 2007, "L'immigration sauvage et incontrôlée est bien évidemment une des causes du haut niveau de chômage et, parallèlement, des bas niveaux de salaires."

¹¹¹ Marseille, 3 mars, 2007, "Bien évidemment, le contrôle aux frontières externes de l'Europe est un mythe."

¹¹² Yvetos, 27 januari 2007, "la délinquance est largement d'origine immigrée"

¹¹³ Marseille, 3 mars, 2007, "Mais une des raisons de cette crise, c'est l'immigration de masse, puisque l'école est devenue le réceptacle de tous les problèmes linguistiques, culturels et sociaux qui naissent de l'arrivée sur notre sol de gens pauvres, qui parlent une langue étrangère et ignorent tous de nos mœurs, de nos coutumes et de nos valeurs."

¹¹⁴ Ibid, "Parfois même, il faut le dire, une insécurité permanente sévit dans les collèges majoritairement peuplés d'immigrés récents."

återfå sin tillväxt innan man stoppar ”den okontrollerade immigrationen av utblottade från hela planeten som kommer och konkurrerar med våra stackars arbetare, våra miserabla pensionärer som inte kan flytta”.¹¹⁵ För att lyckas med detta, och skydda den nationella identiteten och säkerheten, vill Jean-Marie Le Pen återfå statens suveränitet genom att begränsa tillträdet till landet och kontrollera gränserna bättre. Lagarna måste efterföljas bättre och identitetskontrollerna bli fler, vilket skulle avskräcka illegala invandrare. Åtkomsten till medborgarskapet måste även begränsas. Jean-Marie Le Pen anser att ”det finns ett samband mellan massimmigration och osäkerhet, även om i vårt land, det politiskt korrekta som vänstern har tryckt på den nerböjda och slappa högern förbjuder oss att säga det”.¹¹⁶

4.2.3 Europa/europeisk och Säkerhet/osäkerhet

Inställningen gentemot Europa, synonym med den Europeiska Unionen, framställs negativt i Jean-Marie Le Pens diskurs. Det är ”den politiska klassen” som tryckt på folket Europa, ett federalt Europa som inte förbättrat något, utan tvärtom förvärrat allt: ”Europa har misslyckats överallt där hon lovade mycket”.¹¹⁷ Jean-Marie är starkt emot att stödja en utveckling som han anser leder mot ”Europas Förenta Stater”, där den franska nationen fräntas sina historiska rättigheter. Enligt Jean-Marie Le Pen är det ”absolut inte den europeiska konstruktionen som har garanterat freden i 50 år i Europa. Denna har bevarats på grund av maktbalansen mellan NATO och Warsawapakten [...]”.¹¹⁸

Bilden av Europa består av byråkrater, ”europafanatiska oligarker” och ”eurointernationalistiska utopister” som vill skapa en superstat, men detta har lett till att ”Europa har skenat, blivit galen, utan pilot, utan broms, utan riktning, utan gränser”.¹¹⁹ Han är även starkt emot Turkiets möjliga medlemskap i EU, och ”kanske senare även Marocko och Syrien”, eftersom dessa länder inte är europeiska varken geografiskt, historiskt, religiöst eller kulturellt.¹²⁰ Det Europa han skulle vilja se är ”ett nationernas Europa”, där staterna behåller sin suveränitet.¹²¹

Europa kopplas även ihop med säkerheten, då Jean-Marie anser att ”Europa varit okapabel att skydda oss”, eftersom det räcker med att ett land i EU inte kontrollerar sina gränser för att man sedan

¹¹⁵ Lille, 26 februari, 2007, "Pas de réforme économique, pas de retour à la croissance, pas de hausse du pouvoir d'achat sans que ne soit endiguée l'immigration incontrôlée des miséreux de toute la planète qui viennent concurrencer nos travailleurs pauvres, nos retraités misérables qui eux ne peuvent se délocaliser."

¹¹⁶ Marseille, 3 mars, 2007, "Il y a un lien entre immigration de masse et insécurité, même si dans notre pays, le politiquement-correct que la gauche a imposé à une droite courbe et molle interdit de le dire."

¹¹⁷ Toulouse, 25 mars, 2007, "L'Europe a échoué partout où elle avait promis beaucoup".

¹¹⁸ Herbiers, 22 oktober, 2006, "Je le répète, ce n'est absolument pas la construction européenne qui a garanti pendant cinquante ans la paix en Europe. Celle-ci a été préservée en raison de l'équilibre des forces entre l'OTAN et le Pacte de Varsovie [...]".

¹¹⁹ Årsdagen för Romfördraget, 23 mars, 2007, "L'Europe s'est emballée, est devenue folle, sans pilote, sans freins, sans direction, sans frontières."

¹²⁰ Toulouse, 25 mars, 2007.

¹²¹ Paris, 15 april, 2007.

kan ta sig fritt in i Frankrike¹²². Enligt Jean-Marie måste armén förstärkas och även straffen för brott, vilket skulle försäkra både yttre och inre säkerhet.¹²³ Denna uppgift är statens främsta och viktigaste.¹²⁴

4.2.4 Politik, Ekonomi/ekonomisk, Arbete/arbete

Inom termen *Politik* framgår väl antagonismen mellan de två sidorna som Jean-Marie Le Pen framför. Å ena sidan finns hans egen politik, och å den andra de andra politikernas, presenterad på ett väldigt negativt sätt. De andra politikerna omnämns ”den politiska klassen”, ”prinsarna som styr oss”, eller bara ”dem”. Enligt Jean-Marie Le Pen, står dessa för en politik som är antinationell, pro-atlantisk, internationalistisk, vilka är negativa termer då de utvecklingarna satts först, före Frankrikes bästa. Detta gäller både högern och vänstern, som båda turats om att styra landet, men med samma ”destruktiva” och ”katastrofala och självmordbenägna politik”.¹²⁵

Jean-Marie Le Pen talar även om dessa politikernas lögn till folket om samhällsutvecklingen. Lösningen på detta är en annan politik: den av Jean-Marie Le Pen. För honom är politik ”kärlek för männen och kvinnorna som utgör hemlandet”, och han är övertygad om att ”en politikers varaktighet och storhet” bygger på ett samband av ”sinne, hjärta och själ” mellan denna man och folket.¹²⁶ Jean-Marie säger sin politik vara grundad på landsbygden, där principen är ”jordbruk och landsbruk: absolut nationell prioritet”.¹²⁷ Denna politik är solidarisk och ska skydda det nationella arbetet. Hans mål är att ”ge tillbaka friheten till fransmännen att njuta av frukterna från deras arbete”.¹²⁸ Enligt honom, är FN det första arbetar- och bondepartiet i Frankrike.¹²⁹

Ekonomi är en del av politiken, och där gör Jean-Marie samma uppdelning. ”De” är ansvariga för Frankrikes ekonomiska svårigheter, ”de” har dömt den. Denna situation har uppstått eftersom ”vi bestämmer inte längre själva över vår ekonomiska politik”, och den ekonomiska osäkerheten beror framförallt på euron. Även här måste Frankrikes suveränitet återupprättas.¹³⁰

Ekonomi i sin tur kopplas ihop med *Arbete*. Jean-Marie Le Pen kritiserar flertalet gånger den lag från 2000 som införde en arbetsvecka på max 35 timmar för att fördela arbetstillfällena. Jean-Marie anser att arbetet är ”källan till allt välstånd”, och alla borde få arbeta hur mycket de vill¹³¹.

¹²² Marseille, 3 mars, 2007.

¹²³ Yvetot, 27 januari, 2007.

¹²⁴ Bordeaux, 5 november, 2006.

¹²⁵ Metz, 19 november, 2006.

¹²⁶ Lyon, 11 mars, "La politique, c'est de l'amour, l'amour des hommes et des femmes qui composent la Patrie", och Bourget, 12 november, 2006, "Je suis intimement persuadé que ce qui fait la pérennité et la stature d'un politique, ce sont les rapports d'esprit, de cœur et d'âme d'un homme avec le peuple."

¹²⁷ Forum för jakt och landsbygd, 20 februari, 2007, "Agriculture et ruralité : priorité nationale absolue".

¹²⁸ Bourget, 12 november, 2006, "Notre politique à nous, notre révolution, c'est de rendre aux Français la liberté de jouir des fruits de leur travail".

¹²⁹ Nice, 19 april, 2007.

¹³⁰ Toulouse, 25 mars, 2007.

¹³¹ Lyon, 11 mars, 2007.

Arbetet betyder ära, lycka och är civilisationens blod. Tillsammans med familjen och nationalstaten är arbetet den tredje naturliga delen av det som får en individ att blomstra.¹³²

För att lösa alla ovanstående problem enligt Jean-Marie Le Pens diskurs, måste man omvärdera handarbetet, eftersom ”*när man är hungrig, är en kock mer värd än en sociolog*”.¹³³ Immigrationen måste även stoppas, då den är den största orsaken till fattigdomen och pressen på det sociala systemet.¹³⁴

Avslutningsvis, sammanfattar följande citat väl Jean-Marie Le Pens politiska diskurs: ”*Alla måste veta att det inte kan finnas social politik utan nationell politik, inte heller fransk broderskap utan hemlandet. Det kan inte finnas fransk politik utan fransk suveränitet. Fransmännens sociala situation slutar inte försämrans på grund av arbetslöshet, nedläggning av företag, utlokalisering, nedgång av köpkraft, den sociala och professionella osäkerheten och som kronan på allt: massimmigrationen.*”¹³⁵

4.3 Analys Marine Le Pen

4.3.1 Frankrike/fransk, Nation/nationell, Landet och Folket

De värderingar som enligt Marine Le Pen innebär *Frankrike, Nationen* och *Landet* är en djup kärlek till folket, stolthet, kunskapen om Frankrikes magnifika historia och beundran för alla filosofer, författare, ingenjörer, artister, bönder, arbetare och sjömän, en kärlek som hon vuxit upp med, då den fanns ”*i min nappflaska*”.¹³⁶ Hon talar om den franska själen, som måste återfödas. Intertextualitet förekommer med Frankrikes konstitution, där det står att ”*Frankrike är en och odelbar*”, något som Marine Le Pen anser vara en grundläggande princip.¹³⁷ Vidare är det kristna arvet en viktig del, samt språket, den nationella identiten, respekt för individen, frihet och integritet.¹³⁸ För Marine Le Pen är Frankrike alltså ”*en idé, politiska principer, en stat, en nation, en civilisation*”, men dess viktigaste talang är jorden, det vill säga landskapen och de små städerna: ”*de glömdas Frankrike*”, ett uttryck som förekommer ofta i talen.¹³⁹

De historiska symboler som nämns är Klodvig I, Charles De Gaulle och Jeanne d'Arc, där den sistnämnda representerar den nationella självständigheten och det nationella motståndet.¹⁴⁰

¹³² Paris, 31 mars, 2007.

¹³³ Bourget, 12 november, 2006, ”*Revaloriser le travail manuel est un impératif, car lorsqu'on a faim, mieux vaut un cuisinier qu'un sociologue.*”

¹³⁴ Lille, 26 februari, 2007.

¹³⁵ Ibid, ”*Chacun doit savoir qu'il ne peut y avoir de politique sociale sans politique nationale, ni de fraternité française sans Patrie. Il ne peut y avoir de politique française sans souveraineté française. La situation sociale des français n'a cessé de se dégrader par le chômage, les fermetures d'entreprises, les délocalisations, la baisse du pouvoir d'achat, la précarité professionnelle et sociale et couronnant le tout, l'immigration massive.*”

¹³⁶ Presentation av valprojekt, 19 november, 2011.

¹³⁷ Ibid, ”*La France est une et indivisible, et ce principe fondamental n'est pas négociable.*”

¹³⁸ Ibid, och Saint-Denis, 8 januari, 2012.

¹³⁹ Châteauroux, 26 februari, 2012.

¹⁴⁰ Metz, 12 december, 2011, och Saint-Denis, 8 januari, 2012.

Vikten av Frankrikes historia framgår även ur Marine Le Pens önskan att denna ska undervisas bättre i skolan, eftersom ”ett barn måste veta varifrån han kommer för att veta vem han är och, senare, vart han ska”.¹⁴¹

Vad gäller folket, understryker Marine Le Pen deras frihet att välja, inom alla områden. Nationen består av folket, och folket utgör de med fransk nationalitet, ett viktigt ämne i Marine Le Pens diskurs. Nationalitet är ”inte bara en administrativ formalitet”, utan ”det är känslan att tillhöra en stor och unik familj”.¹⁴² I samband med nationaliteten, nämner hon texten av Ernest Renan, även omtyckt av Jean-Marie Le Pen (se 4.2.1). Frankrike måste vara aktningvärt, och detta kan bara uppnås genom att respektera folket, genom att skapa en nationell solidaritet och stolthet.¹⁴³ Marine Le Pen säger sig ha en väsentlig uppgift, och det är att återskapa allt detta för det franska folket: ”patriotism är inte längre ett fult ord, Frankrike återkommer i första plats, nationen är ett modernt projekt för 2000-talet.”¹⁴⁴

Frankrike presenteras även som en modersgestalt: *Frankrike har en vacker och lång framtid framför sig. Det finns plats för alla Frankrikes döttrar och söner.*¹⁴⁵

Även hos Marine Le Pen utgör Frankrike och Nationen en nod, en mittpunkt i diskursen, och till viss del flygande signifikanter. Som det kommer framgår nedan, utgör den även motsatsen till en annan, negativ, nod: Europa.

4.3.2 Europa/europeisk och Ekonomi/ekonomisk

Europa, vilket i Marine Le Pens diskurs är synonym för EU, utgör en nod som står i motsats till Frankrike. Europa står för internationalism, och representerar, samt är orsaken till, allt det som Marine ser som negativt i dagens Frankrike. Hon kallar det europeiska samarbetet för ”gyllene fascism”, ett misstag, drama och en dröm som blivit en mardröm.¹⁴⁶ Detta beror på den ekonomiska marknaden som bestämmer, mot folkens vilja. Dagens Europa är för Marine Le Pen Tysklands och marknadernas Europa.¹⁴⁷ Hon säger att utöver ett ostrukturerat internationellt ekonomiskt system som gör många arbetslösa, är internationalismen även en ideologi, som ”siktat mot att likrikta kulturer, uppmuntra

¹⁴¹ Presentation av valprojekt, 19 november, 2011, ”un enfant doit savoir d'où il vient pour savoir qui il est et, plus tard, savoir où il va.”

¹⁴² Rouen, 15 januari, 2012.

¹⁴³ Bordeaux, 22 januari, 2012.

¹⁴⁴ Rouen, 15 januari, 2012, ”le patriotisme n'est plus un gros mot, la France revient au premier plan, la nation est le projet moderne du XXIème siècle”.

¹⁴⁵ Saint-Denis, 8 januari, 2012, ”La France a un bel et long avenir devant elle. Il y a de la place pour toutes les filles et tous les fils de France”.

¹⁴⁶ Lyon, 7 april, 2012, och Marseille, 4 mars, 2012, och Paris, 17 april, 2012.

¹⁴⁷ Club idées et nation, 2 december, 2011.

nomadism, den permanenta cirkuleringen av rotlösa människor från en kontinent till en annan, att göra dem utbytbara, med andra ord, att göra dem anonyma."¹⁴⁸

Detta projekt är orsaken till förnekandet av den nationella identiteten, massimmigrationen och multikulturalismen, och om man vill motarbeta dessa tendenser är man automatiskt emot det supranationella Europa. Marine tycker att folket har blivit stulet på sin suveränitet och sin frihet, och stället den retoriska frågan om för vem den fria cirkulationen för människor verkligen är till gagn: "För några turister som krossar gränsen utan att behöva stanna i tullen? Den är framförallt till gagn för de hundratals tusen illegala invandrarna som passerar Greklands eller Italiens portar och bosätter sig bekvämt hos oss."¹⁴⁹

Ett namn som återkommer flera gånger genom hela diskursen, är Mohamed Merah, en radikal islamist som i mars 2012 sköt ihjäl flera personer utanför en judisk skola, innan han själv blev dödad av polis.¹⁵⁰ I Marine Le Pens diskurs representerar Merah många av de immigranter som kommer till Frankrike, och hon ställer sig frågan "hur många Mohamed Merah på flygen, på båtarna som varje dag kommer till Frankrike fulla av immigranter? Hur många Mohamed Merah bland de 300 illegala invandrarna som varje dag kommer till Grekland via Turkiet, första steget på deras eurpeiska odyssee?"¹⁵¹ Europa ses som orsaken till immigrationen, som i sin tur är en av orsakerna till osäkerheten i landet, som staten måste förbättra (se **4.3.3**).

Europa kopplas även till *Ekonomi* och i fokus står euron, som Marine Le Pen är starkt emot, ett samarbete där de som är för kallas "sekten för euro-älskarna".¹⁵² Euron har medfört högre priser i länderna, och att försöka rädda denna valuta är "en ren och skär galenskap".¹⁵³ Enligt Marine Le Pen är det den ekonomiska marknaden som styr, lett av de privata bankerna. För att komma på rätsida med denna utveckling, vill hon återupprätta ett Europa där "marknadens lag" inte råder, där den nationella lagen står över den europeiska. Hon vill återta den nationella valutan, då "euron är vårt fängelse, vår bur".¹⁵⁴ Det franska lantbruket och franska små och medelstora företag och industrier ska prioriteras,

¹⁴⁸ Rouen, 15 januari, 2012, "le mondialisme c'est aussi une idéologie [...] qui vise à uniformiser les cultures, à encourager le nomadisme, la circulation permanente d'hommes déracinés d'un continent à l'autre, à les rendre interchangeables, en somme, à les transformer en anonymes".

¹⁴⁹ Marseille, 4 mars, 2012, "Car à qui profite la libre circulation des personnes sur le territoire européen ? Aux quelques touristes qui franchissent la frontière sans devoir passer par la douane ? Elle profite surtout aux centaines de milliers de clandestins qui franchissent les portes de la Grèce ou de l'Italie et viennent confortablement s'installer chez nous."

¹⁵⁰ Ossi Carp, "Dödsskjutning vid judisk skola i Frankrike", *Dagens Nyheter*, 19 mars 2012, konsulterad 25 juli, 2013, <http://www.dn.se/nyheter/varlden/dodsskjutning-vid-judisk-skola-i-frankrike/>.

¹⁵¹ Nantes, 25 mars, 2012, "Combien de Mohamed Merah dans les avions, les bateaux qui chaque jour arrivent en France remplis d'immigrés ? Combien de Mohamed Merah dans les 300 clandestins qui, chaque jour, arrivent en Grèce via la Turquie, première étape de leur odyssee européenne ?"

¹⁵² Metz, 12 december, 2011, "La secte des adorateurs de l'euro".

¹⁵³ Ibid, "sauver à tout prix l'euro est une folie pure et simple".

¹⁵⁴ Rouen, 15 januari, 2012, "L'euro est notre prison, notre cage".

genom en ekonomisk protektionism.¹⁵⁵ Ett ”nationernas Europa” skulle komma på plats, där Schweiz och Ryssland inkluderas, men inte Turkiet.¹⁵⁶

Sammanfattningsvis ska allt det som överförs till EU återtas på en nationell nivå: valutan, gränserna, handeln, den industriella politiken, immigrationen, rättväsendet. Valet som måste göras gäller den ekonomiska och samhällsliga modellen: nationen eller internationalismen.¹⁵⁷

4.3.3 Politik, Staten, Systemet, Republiken

Bilden av politiken hos Marine Le Pen består av samma antagonism som den hos sin far: alla politikernas ohållbara politik mot sin egen. Dagens politiker är korrupta och benämns med ”eliten” och ”den politiska kasten”. De ljuger för och manipulerar folket, och vill få dem att tro att endast deras politik är möjlig. De som styr bryr sig endast om sina egna intressen, och sina vänners.¹⁵⁸ För sig själv, däremot, säger Marine Le Pen att politiken är en plikt och en tjänst för folket, och inte ett sätt att göra sig själv rikare. Hon beskriver sin politik som den verkliga, där det bortglömda folket skulle vara suveränt, istället för ”en liten parisisk elit” som idag är fallet.¹⁵⁹

Termen *Politik* kopplas även till *Systemet*, som representerar den politik som Marine är emot. Kandidaterna för det största höger- respektive vänsterpartiet, Nicolas Sarkozy och François Hollande, är båda två ”kandidater av systemet som vill skapa Bryssels Europa i smyg”.¹⁶⁰ Marine anser även att ”deras system är inte gjort för oss, Frankrikes folk. Deras system är gjort för dem, en liten elit, en begränsad oligarki”.¹⁶¹ Dessa politikernas system är en del av ”den ultraliberala internationalismen”, och Marine Le Pen utger sig för att vara den enda kandidaten emot detta system.¹⁶²

Hon lägger även fokus på staten och republiken, och hur denna ska fungera för att utträta denna ”verkliga” politik. Enligt Marine är staten i dagens Frankrike anarkisk, den har ingen auktoritet och det saknas ordning i samhället. *Staten* och *Republiken* står hos Marine Le Pen för en styrka och auktoritet, som skapar nationen och gör att alla tar till sig den franska kulturen.¹⁶³ Denna styrka försäkrar även säkerheten i landet, och står för rättvisa och frihet. Auktoritet för Marine Le Pen betyder att republikens lagar efterlevs, och att även auktoriteten i skolan förhöjs, en viktig del av samhällets ordning. Detta ska utföras genom skapandet av ett departement för suveränitet, som ska omarbota avtalen inom EU, med målet att återge till den franska staten sin makt.¹⁶⁴ Marine Le Pen

¹⁵⁵ Saint-Denis, 8 januari, 2012, och Metz, 12 december, 2012.

¹⁵⁶ Presentation av valprojekt, 19 november, 2011.

¹⁵⁷ Nyårslöften och -önskningar, 5 januari, 2012.

¹⁵⁸ Toulouse, 5 februari, 2012.

¹⁵⁹ Châteauroux, 26 februari, 2012.

¹⁶⁰ Europakommissionens säte, 8 mars, 2012, "Sarkozy comme Hollande montrent ce qu'ils sont : des ennemis du référendum, des ennemis de l'expression populaire, des candidats du système qui veulent faire l'Europe de Bruxelles en catimini."

¹⁶¹ Lyon, 7 april, 2012, "Leur système n'est pas fait pour nous, peuple de France. Leur système est fait pour eux, petite élite, oligarchies restreintes."

¹⁶² Ibid, och Rouen, 15 januari, 2012.

¹⁶³ Marseille, 4 mars, 2012.

¹⁶⁴ Presentation av valprojekt, 19 november, 2011.

kopplar detta till öppnandet av Europas gränser, som kopplas vidare till det ökande våldet i landet, ett våld som ”*massimmigrationen ständigt underblåser*”.¹⁶⁵

En viktig del av statens auktoritet består av konfessionslösheten. Marine Le Pen är för förbudet av religiösa tecken i skolor och på allmänna platser, och emot utvidgandet av helgdagar för till exempel judiska och muslimska högtider.¹⁶⁶ Denna konfessionslöshet ska även skydda republiken mot islamister, åt vilka Marine anser att den politiska eliten har lämnat makten.¹⁶⁷ Här fungerar Mohamed Merah igen som exempel, och händelsen med hans dödsskjutningar kallar Marine Le Pen ”banal”, då hon anser att staten har tappat kontrollen över förorterna, där ”*det radikala islams och drogens lagar gäller*”.¹⁶⁸

Avslutningsvis, ger detta citat en sammanfattande bild av Marine Le Pens politiska diskurs: ”*Fransmännens intresse framför de ekonomiska marknadernas intresse. Fransmännens intresse framför andra folks intresse, inklusive europeiska. Det allmänna intresset, mot de ekonomiska, politiska, religiösa eller maffialiknande feodalsystemen och mot korporativism.*”¹⁶⁹

5. Slutsats: jämförande analys

Tillbaka till frågeställningen: Vilka likheter och olikheter finns i den politiska diskurs som Jean-Marie Le Pen uttryckte inför presidentvalen 2007, och den av Marine Le Pen vid samma val 2012? Vilka teman framträder som viktigast, och med vilken referensram?

Först och främst, kan det konstateras att Jean-Marie och Marine Le Pen både har likheter och skillnader mellan sina politiska diskurser.

Frankrike och nationen beskrivs hos båda på ett liknande sätt, i stort en idé, en inkarnation av olika värderingar, allt det positiva som landet varit, och kommer vara i framtiden. Folket utgör en del av denna, och alla borde känna sig stolta över att vara fransmän och leva enligt dessa värderingar och den franska kulturen och nationella identiteten. Båda två talar några gånger var om Frankrike som en moder.

Samtidigt använder sig Jean-Marie Le Pen flertalet gånger av symboler, främst katolska, och nämner historiska händelser där Frankrike varit fyllt av storhet och ära, medan Marine Le Pen inte nämner lika många, och inte vid lika många tillfällen.

Vidare har en skillnad i fokus i diskurserna framträtt. Marine Le Pen talar mycket om Europa, det vill säga det europeiska samarbetet. Detta Europa representerar allt det negativa som hon ser i

¹⁶⁵ Hénin-Beaumont, 13 mars, 2012, och Metz, 12 december, 2011.

¹⁶⁶ Marseille, 4 mars, 2012, och Rouen, 15 januari, 2012.

¹⁶⁷ Marseille, 4 mars, 2012, och Nantes, 25 mars, 2012.

¹⁶⁸ Nantes, 25 mars, 2012.

¹⁶⁹ Presentation av valprojekt, 19 november, 2011, ”*L'intérêt des Français contre l'intérêt des marchés financiers. L'intérêt des Français avant l'intérêt des autres peuples, y compris européens. L'intérêt général, contre les féodalités financières, politiques, religieuses ou mafieuses et contre les corporatismes.*”

dagens Frankrike, och hon bygger upp kring idén att allt kan lösas bara utvecklingen avstannar och all makt återtas av den franska staten. En del i detta är euron, som då innefattar de ekonomiska marknaderna, som omnämns ofta i talen.

Jean-Marie Le Pen, däremot, bygger snarare upp sin diskurs runt temat immigration, som ses som en stor orsak till problemen i dagens Frankrike. Detta tema återfinns även hos Marine, men var inte en av de 10 flest omnämnda, och framkommer som en av flera orsaker till de processer som orsakats av Europa. Jean-Marie Le Pen lägger inte lika stort fokus på den ekonomiska delen av EU, utan pratar mest om immigration och osäkerhet.

Båda omnämner således temana Europa, immigration, osäkerhet och våld, men hos Marine Le Pen är Europa i huvudfokus, och den största orsaken till allt, medan det hos Jean-Marie Le Pen är immigrationen som utmålats mest. Marine Le Pen drar samband, genom att använda exemplet Mohamed Merah, mellan immigration och islamism, något som Jean-Marie Le Pen inte nämner. Han pratar om massimmigration, och skillnader i kultur och levnadssätt, men specificerar inte explicit immigranternas samband till en viss religion.

Gällande det ekonomiska, talar Jean-Marie Le Pen främst om bristerna i Frankrike: kostnaderna för det sociala och fransmännens låga löner. Marine Le Pen inriktar sig mest på den europeiska marknaden, och de stora bankerna.

Deras syn på politik är den samma, de är emot alla andra politiker som anses falska, medan deras egna politik är mer ”verklig” och bygger på folkets önskan. De vill båda ha en stark och auktoritär stat, som kan skapa en bättre ordning i samhället.

Sammanfattningsvis, kan sägas att fokus hos Jean-Marie Le Pen riktas mer mot interna problem, medan Marine Le Pen fokuserar på det externa. I grunden framkommer dock liknande idéer och åsikter. De lägger även fram samma förslag på hur man ska lösa problemen i dagens Frankrike: prioritera det franska, återuppbygga den starka och suveräna staten och värderingarna för nationen och folket, samt implementera en ekonomisk protektionism och avveckla det europeiska samarbetet.

Man kan spekulera kring hur de två ledarna påverkats av olika stora samhällsdiskurser, det vill säga deras olika interdiskursivitet. Vid tiden för Jean-Marie Le Pens tal, 2006-2007, var kriget mot terrorismen en dominerande diskurs runt om i världen, vilket kan ses som en spegling i Jean-Marie Le Pens diskurs som fokuserar på immigration och inre säkerhet, vilka representerar de hot som kan finnas inom samhället. Efter 2008 har en annan dominant diskurs vuxit fram, som riktar sig in på den ekonomiska krisen, en slags EU-fobi. Vid tiden för Marine Le Pens tal, 2011-2012, var det kanske alltså denna stora diskurs som var mest dominant, och detta kan återses i den av Marine Le Pen, som fokuserar alltmer på den ekonomiska marknaden, och de externa hot som Frankrike ställs inför.

En förklaring till skillnaden i deras respektive diskurser kan alltså vara en påverkan av de stora dominant diskurserna som förändrats, vilket leder till en förändring i strategin från att ligga på immigration hos Jean-Marie Le Pen, till att riktas mot EU hos Marine Le Pen.

5.1 Vidare forskning

Att inom ramarna för en kandidatuppsats undersöka politiska diskurser medför stora avgränsningar, och detta är ett ämne som skulle kunna tillägnas långt större och mer tidsomfattande projekt. Aktuella samhällsämnen är alltid relevanta och uppe för diskussion, och samtidigt i ständig förändring, då nya händelser, åsikter och utvecklingar tillkommer. Vidare forskning skulle kunna fokuseras på ett vidare spektrum, till att innefatta mer omfattande material. Det skulle även vara intressant att undersöka faktorerna till den förändring i deras respektive diskurs som skett, och hur samhället har påverkat detta.

Att inrikta sig på partiet *Front National* i sig hade också varit relevant, att undersöka den diskurs som FN officiellt säger sig stå för, och hur denna har förändrats sedan 1970-talet. Att även jämföra dessa politiska ledare med andra från liknande partier inom Europa hade varit ett intressant arbete.

6. Bibliografi

Tryckta källor

Bergström, Göran., och Boréus, Kristina (red.). *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Lund: Studentlitteratur, 2012.

Bryman, Alan. *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Liber, 2011.

Börjesson, Mats. *Diskurser och konstruktioner – en slags metodbok*. Lund: Studentlitteratur, 2003.

Börjesson, Mats., och Palmblad, Eva (red.). *Diskursanalys i praktiken*. Malmö: Liber, 2007.

Camus, Jean-Yves. "Origine et formation du Front National (1972-1981)." In *Le Front National à découvert*, red. Nonna Mayer och Pascal Perrineau, 17-36. Paris: Presses de Sciences Po, 1996.

Charpier, Frédéric. *Génération Occident – De l'extrême droite à la droite*. Paris: Seuil, 2005.

Davies, Peter. *The National Front in France – Ideology, discourse and power*. London: Routledge, 1999.

Fairclough, Norman. *New Labour, New Language?* London: Routledge, 2012.

Ignazi, Piero. "Un nouvel acteur politique." In *Le Front National à découvert*, red. Nonna Mayer och Pascal Perrineau, 63-82. Paris: Presses de Sciences Po, 1996.

Milza, Pierre. "Le Front National : droite extrême... ou national-populisme ?" In *Histoire des droites en France – 1. Politique*, red. Jean-François Sirinelli, 691-732. Mesnil-sur-l'Estrée: Gallimard, 1992.

Mudde, Cas. *Populist radical right parties in Europe*. Cambridge: Cambridge University Press, 2007.

Perrineau, Pascal. "Le Front National : 1972-1992." In *Histoire de l'extrême droite en France*, red. Michel Winock, 243-298. Paris: Seuil, 1993.

Rydgren, Jens. "France: The Front National, Ethnonationalism and Populism." In *Twenty-First Century Populism – The Spectre of Western European Democracy*, red. Daniele Albertazzi och Duncan McDonnell, 166-180. Hampshire: Palgrave, 2008.

Rydgren, Jens., och Widfeldt, Anders (red.). *Från Le Pen till Pim Fortuyn – populism och parlamentarisk högerextremism i dagens Europa*. Malmö: Liber, 2004.

Elektroniska källor

"Attentats d'Oslo : Marine Le Pen refuse de condamner les propos de son père." *Le Monde*, 31 juli 2011. Konsulerad 6 juni, 2013.

http://www.lemonde.fr/politique/article/2011/07/31/aubry-condamne-les-propos-de-jean-marie-le-pen-sur-oslo_1554642_823448.html

"Biographies des 72 élus français au Parlement européen." *EurActiv.fr*, 20 maj, 2002. Konsulerad 20 maj, 2013.

http://www.euractiv.fr/institutions/taginstitutions20100208biographies-des-72-elus-francais-parlement-europeen_51703-9995.html

Carp, Ossi. "Dödsskjutning vid judisk skola i Frankrike". *Dagens Nyheter*, 19 mars 2012. Konsulerad 25 juli, 2013.

<http://www.dn.se/nyheter/varlden/dodsskjutning-vid-judisk-skola-i-frankrike/>

"Deux députés FN entrent à l'Assemblée Nationale". *France TV Info*, 18 juni, 2012. Konsulerad 13 maj, 2013.

http://www.francetvinfo.fr/legislatives-marine-le-pen-battue-d-une-courte-tete-a-henin-beaumont-marion-marechal-le-pen-elue-a-carpentras_108525.html.

Eric Conan., och Gilles, Gaetner. "L'épopée du Front National." *L'Express*, 12 mars, 1992. Konsulerad 11 april, 2013.

http://www.lexpress.fr/informations/l-epopee-du-front-national_591594.html

"Explorez les discours des candidats à la présidentielle 2007." *Le Monde*. Konsulerad 5 mars, 2013.

http://www.lemonde.fr/election-presidentielle-2012/visuel/2012/03/06/explorez-les-discours-des-candidats-a-la-presidentielle-2007_1652570_1471069.html.

"Explorez les discours des candidats à la présidentielle 2012." *Le Monde*. Konsulerad 5 mars, 2013.

http://www.lemonde.fr/election-presidentielle-2012/visuel/2012/03/15/explorez-les-discours-des-candidats-a-la-presidentielle-2012_1669414_1471069.html.

"Jean-Marie Le Pen : Biographie". *Frontnational.com*. Konsulerad 20 juni 2013.

<http://www.frontnational.com/membres/jean-marie-le-pen/>

"Jean-Marie Le Pen définitivement condamné pour ses propos sur l'Occupation". *Le Monde*, 19 juni, 2013. Konsulerad 19 juni 2013.

http://mobile.lemonde.fr/societe/article/2013/06/19/jean-marie-le-pen-definitivement-condamne-pour-ses-propos-sur-l-occupation_3432858_3224.html

Jarrassé, Jim. "En 1986, la proportionnelle avait profité au FN." *Le Figaro*, 21 february, 2012. Konsulterad 13 maj, 2013.

<http://www.lefigaro.fr/politique/2012/02/20/01002-20120220ARTFIG00465-en-1986-la-proportionnelle-avait-profite-au-fn.php>.

Kovacs, Stéphane. "France: 12 millions d'immigrés et d'enfants d'immigrés." *Le Figaro*, 10 oktober, 2012. Konsulterad 2 maj, 2013.

<http://www.lefigaro.fr/actualite-france/2012/10/10/01016-20121010ARTFIG00262-immigration-les-chiffres-de-l-insee.php>

de Larquier, Ségolène. "1972-2012, le Front National a 40 ans." *Le Point*, 4 oktober, 2012. Konsulterad 3 maj, 2013.

http://www.lepoint.fr/politique/front-national-une-epopee-de-40-ans-04-10-2012-1513452_20.php

"Marine Le Pen compare les 'prières de rue' des musulmans à une 'occupation'." *Le Monde*, 11 december, 2010. Konsulterad 7 juni, 2013.

http://www.lemonde.fr/politique/article/2010/12/11/marine-le-pen-compare-les-prieres-de-rue-des-musulmans-a-une-occupation_1452359_823448.html

"Marine Le Pen, la fille préférée." *Le Figaro*, 31 juli, 2008. Konsulterad 5 maj, 2013.

<http://www.lefigaro.fr/politique/2008/08/01/01002-20080801ARTFIG00010-marine-le-pen-la-fille-preferee-.php>.

"Marine Le Pen mène l'opération dédiable du Front." *Libération*, 20 april, 2011. Konsulterad 3 april, 2013.

<http://www.liberation.fr/politiques/01012332821-marine-le-pen-mene-l-operation-dediabolisation-du-front>.

Ministère de l'Intérieur. "Résultats de l'élection présidentielle 2002." Konsulterad 1 april, 2013.

http://www.interieur.gouv.fr/Elections/Les-resultats/Presidentielles/elecresult_presidentielle_2002/%28path%29/presidentielle_2002/index.html

Ministère de l'Intérieur. "Résultats de l'élection présidentielle 2012." Konsulterad 17 maj 2013.

[http://www.interieur.gouv.fr/Elections/Les-resultats/Presidentielles/elecresult_PR2012/\(path\)/PR2012/FE.html](http://www.interieur.gouv.fr/Elections/Les-resultats/Presidentielles/elecresult_PR2012/(path)/PR2012/FE.html)

Nationalencyklopedin. "Jean-Marie Le Pen." Konsulterad 29 maj, 2013.

http://www.ne.se/lang/jean-marie-le-pen?i_h_word=marine%20le%20pen

Nationalencyklopedin. "Marine Le Pen." Konsulterad 29 maj, 2013.

<http://www.ne.se/marine-le-pen>

"Ne qualifiez plus d'extrême droite le FN de Marine Le Pen." *7sur7*, 17 mars, 2011. Konsulterad 7 juni, 2013.

<http://www.7sur7.be/7s7/fr/1505/Monde/article/detail/1237525/2011/03/17/Ne-qualifiez-plus-d-extreme-droite-le-FN-de-Marine-Le-Pen.dhtml>

Rassemblement Bleu Marine. Konsulterad 27 mars, 2013.

<http://rbmfrance.com/>

Schofield, Hugh. "What next for Marine Le Pen's National Front?" *BBC News*, 24 april, 2012.

Konsulterad 20 maj, 2013.

<http://www.bbc.co.uk/news/world-europe-17824436>

Film/Video

Deniau, Jean-Charles., och Blanchard, Emmanuel (regissörer). "Le diable de la république – 40 ans de Front National." 2011. Konsulterad 4 april, 2013.

<http://www.ina.fr/video/4593451001>

Institut National de l'Audiovisuel. "Le Pen sur chambres à gaz". Konsulterad 13 maj, 2013.

<http://www.ina.fr/video/CAB87032378/le-pen-sur-chambres-a-gaz-video.html>.

Tal Marine Le Pen. *Frontnational.com*. Lyon, 7 april, 2012. Konsulterad 6 mars 2013.

<http://www.frontnational.com/videos/marine-le-pen-en-meeting-a-lyon/>

Tal Marine Le Pen. *Frontnational.com*. Hénin-Beaumont, 15 april, 2012. Konsulterad 6 mars, 2013.

<http://www.frontnational.com/videos/reunion-publique-de-marine-le-pen-a-henin-beaumont/>

Tal Marine Le Pen. *Frontnational.com*. Paris, 17 april, 2012. Konsulterad 6 mars, 2013.

<http://www.frontnational.com/videos/grand-meeting-de-marine-le-pen-au-zenith-a-paris/>

7. Appendix

Här nedan är listan på de tal som ligger till grund för analysen:

Jean-Marie Le Pen

25 tal, samtliga från internetsidan "Explorez les discours des candidats à la présidentielle 2007".¹⁷⁰

1. Valmy (20/09/2006)
2. Palavas-Les-Flots (08/10/2006)
3. Herbiers (22/10/2006)
4. Parcay-Meslay (29/10/2006)
5. Bordeaux (05/11/2006)
6. Bourget (12/11/2006)
7. Metz (19/11/2006)
8. Dijon (26/11/2006)
9. Nyårslöften och –önskningar (04/01/2007)
10. Plaine-Saint-Denis (21/01/2007)
11. Yvetot (27/01/2007)

¹⁷⁰ "Explorez les discours des candidats à la présidentielle 2007", *Le Monde*, http://www.lemonde.fr/election-presidentielle-2012/visuel/2012/03/06/explorez-les-discours-des-candidats-a-la-presidentielle-2007_1652570_1471069.html.

12. Nantes (11/02/2007)
13. Forum för jakt och landsbygd (20/02/2007)
14. Lille (26/02/2007)
15. Marseille (03/03/2007)
16. Jordbruksmässan (06/03/2007)
17. Lyon (11/03/2007)
18. Tal i samband med årsdagen för Romfördraget (23/03/2007)
19. Tal inför USDIFRA (Fackförening med mål att ta till vara intresset för fransmän utflyttade från Algeriet)
20. Toulouse (25/03/2007)
21. Paris (31/03/2007)
22. Argenteuil (06/04/2007)
23. Paris (15/04/2007)
24. Pas-de-Calais (17/04/2007)
25. Nice (19/05/2007)

Marine Le Pen

20 tal, varav 17 finns transkriberade på internetsidan ”Explorez les discours des candidats à la présidentielle 2012”.¹⁷¹ Länkarna till de övriga tre specificeras nedan.

1. Presentation av valprojekt (19/11/2011)
2. Paris (23/11/2011)
3. Tal inför *Club idées et nation* (förening politiskt stöttandes Marine Le Pen) (02/12/2011)
4. Paris (08/12/2011)
5. Metz (12/12/2011)
6. Nyårslöften och –önskningar (05/01/2012)
7. Saint-Denis (08/01/2012)
8. Rouen (15/01/2012)
9. Bordeaux (22/01/2012)
10. Toulouse (05/02/2012)
11. Tal inför CESE (rådfrågande nationell samling med representanter för olika ekonomiska, sociala och miljöbetingade föreningar) (13/02/2012)
12. Châteauroux (26/02/2012)
13. Marseille (04/03/2012)
14. Tal inför Europakommissionens säte i Frankrike (08/03/2012)
15. Hénin-Beaumont (13/03/2012)
16. Nantes (25/03/2012)
17. Montpellier (29/03/2012)
18. Lyon (07/04/2012)
<http://www.frontnational.com/videos/marine-le-pen-en-meeting-a-lyon/>
19. Hénin-Beaumont (15/04/2012)
<http://www.frontnational.com/videos/reunion-publique-de-marine-le-pen-a-henin-beaumont/>
20. Paris (17/04/2012)
<http://www.frontnational.com/videos/grand-meeting-de-marine-le-pen-au-zenith-a-paris/>

¹⁷¹ ”Explorez les discours des candidats à la présidentielle 2012”, *Le Monde*, konsulterad 5 mars 2013, http://www.lemonde.fr/election-presidentielle-2012/visuel/2012/03/15/explorez-les-discours-des-candidats-a-la-presidentielle-2012_1669414_1471069.html.